Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 2. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 3-го СІЧНЯ 1957. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 3, 1957. No. 2. VOL. LXIV.

ЗДА ПРОТИДІЯТИМУТЬ СОВЄТСЬКІЙ АҐРЕСІЇ НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ

Вашингтон. — Під час наради з провідниками демократичної і республіканської партій, що відбулася на Новий Рік в Білому Домі, президент Айзенгавер виступив із проханням затвердити опрацьований урядом проєкт декларації, яка стверджувала б, що З'єдинені Держави Америки протидіятимуть кожній спробі совєтської аґресії на Середньому Сході. Провідники Конґресу поставилися до прохання Президента з усією повагою, висловлюючи низку сумнівів і побоювань щодо реалізації такого далекосяжного пляну й обговорюючи з представниками уряду всі труднощі, зв'язані з його реалізацією. Проєкт відповідної декларації, узгідненої вже з провідниками Конґресу, мав би передати президент Айзенгавер особисто на затвердження Конґресу на протязі найближчих днів. Декларація має бути вислідом спільної праці уряду і Конґресу і буде опублікована щойно тоді, як запроєктований у ній плян нової американської політики буде підтриманий і прийнятий більшістю Конґресу. Конґресові провідники, відбувши нараду з Айзенгавером у справі цієї декларації, відмовилися від будь-яких коментарів у цій справі, заявляючи, що говорити про це можна буде щойно після прийняття декларації Конґресом. В політичних колах думають, що нову політику уряду в справі Середнього Сходу підтримує дуже рішуче спікер палати Репрезентантів і найповажніший провідник демократів у 85-ому Конґресі Сем Рейбирн. Конференція Айзенгавера й інших членів уряду з провідниками Конґресу тривала чотири години і була присвячена передусім справам закордонної політики, що про них звітував державний секретар Джан Фостер Доллес, і оборони, що їх реферував секретар оборони Чарлз Е. Вилсон. Під час наради Доллес мав заявити, що якщо Совєти стануть твердою ногою на Середньому Сході й Америка не стримає їх аґресії, то тоді вся справа буде програною. Вилсон говорив про конечність збільшення видатків на оборону, пропонуючи підвищити запропонований у висоті 3,600.000.000 долярів оборонний бюджет ще на додаткових два більйони долярів. — На конференції Айзенгавера з республіканськими провідниками, що відбулася в понеділок 31 грудня м.р. і на якій обговорювано тільки внутрішні справи, Президент заявив, що між новими законопроєктами в новому Конґресі будуть і законопроєкти про охорону громадянських прав, але не буде внеску на зменшення податків. Він сказав, що не вноситиме жадних нових законопроєктів, тільки бажав би, щоб 85-ий Конґрес закінчив всі ті справи що їх не міг вирішити 84-ий Конґрес. Президент подав тож до відома, що бюджет на 1958 рік становитиме 70 більйонів долярів.

З днем 1-го січня обов'язують збільшені вкладки на соціяльне забезпечення

Вашингтон. — Згідно з ухваленим законом вкладки на соціяльне забезпечення є збільшені з днем 1-го січня цього року з двох відсотків до 2.25 відсотка. Це збільшення відноситься до працедавців і затруднених. Воно впродовж 1957-го року збільшить прибутки соціяльного забезпечення на 1,300.000.000 долярів. До соціяльного забезпечення мусять належати ті працівники, які заробляють річно не більш як 4.200 долярів. Членами соціяльного забезпечення є 60,000.000 затруднених і 4,000.000 працедавців. Крім того до соціяльного забезпечення належать ще 6,000.000 самозатруднених, які досі платили вкладки по 3 відсотки, а від 1-го січня платитимуть по 3 і 3/8 відсотка. Збільшення вкладок призначене на те, щоб нездібні до праці робітники могли діставати пенсії з соціяльного забезпечення вже після скінчення 50-го року життя. В 1956-му році прибутки з соціяльного забезпечення становили 6,500.000.0000 долярів, а в 1957-му році вони мають виносити 7,800.000.000 долярів. Тепер користає з соціяльного забезпечення більше як 7,000.000 осіб. Внаслідок змін в законах про соціяльне забезпечення число тих осіб збільшиться в 1957 році на 400.000.

Їзда залізницями подорожчала на 5 відсотків

Вашингтон. — Міжстейтова Торговельна Комісія 31-го грудня дозволила всім західнім і вісьмом східнім залізницям підвищити ціну за їзду в звичайних возах і возах першої кляси на 5 відсотків. Це підвищення важне на всіх західніх залізницях з днем 1-го січня 1957, а на східніх залізницях п'ять днів після оголошення про підвищення. Одночасно комісія дозволила, щоб на всіх залізницях підвищити ціни за їзду в так званих „пульманівських" возах на 7 відсотків. Підвищення цін за їзду обов'язує в таких східніх залізничих компаніях: Ню Йорк Сентрал, Пенсилвенія, Чізейпік енд Огайо, Лігай Велі, Ди Норфолк енд Вестерн, Ди Пенсилвенія-Редінґ Сішор Лайнес, Ди Питсбурґ енд Лейк Ірі та Редінґ. Це підвищення ціни за залізничі квитки є тимчасове; воно вже друге в тому, 1956 році; можливо, що воно буде поширене і на деякі інші залізничі лінії, бо всі залізничі компанії нарікають на недобір в особових залізницях.

В АМЕРИЦІ

● Д-р Генрі А. Блер із Рачестеру, Н. Й., на основі дослідів стверджує, що чим старша людина, тим менше відпорна вона на ділання радіяції. На 50-му році життя відпорність проти атомової радіяції зменшується на 25 відсотків, а на 70-му році — 75 відсотків.

● Президент Болівії Герман Сілез Зуазо повідомив, що починає голодівку, щоб переконати цим способом ліві елементи з Центральної Робітничої Федерації в шкідливості заповідженого робітничого страйку, який порушить економічну стабілізацію країни.

● 58-річну Едіт Прет Максвел з Іст Медов, Лонґ Айленд, вжалила в руку оса, і вона через дві години після того померла. Лікар твердить, що небіжчиця належала до нечисленної катеґорії людей, організм яких дуже вразливий на осину їдь.

● Демократичний конґресмен із Филаделфії Френсіс Е. Волтер заявив на телевізійній програмі, що, на його думку, між мадярськими втікачами, які прибули до цієї країни, є чимало й таких, що були членами комуністичної партії. Волтер вважає, що мадярські втікачі можуть прибувати до ЗДА з правом на необмежений побут, але без права стати громадянами ЗДА, поки їх докладно не перевірять.

● Батько трирічного Джілберта Кейса в Шикаґо, який згинув в автовій катастрофі, дозволив пересадити його шкіру на трирічну дівчинку Сінду Івенс, шкіра якої ушкоджена на 70% від суконки, що на ній загорілася. Шкіру хлопця пересаджуватимуть кількома наворотами. Все залежатиме від того, як прищеплюватиметься вона на шкіру дівчини.

Суд вирішив, що губернатором стейту Ровд Айленд буде демократ Робертс

Провіденс, Ровд Айленд. — Стейтовий Найвищий Суд вирішив, що не є важні голоси неприсутніх виборців в стейті Ровд Айленд, які голосували на республіканського кандидата на губернатора Крістофера Дел Сесто, і внаслідок цього вибраний на губернатора є Денніс Дж. Робертс, який займатиме це становище вже четверту каденцію. Республіканці заповіли апеляцію. Це рішення Найвищого Суду має велике значення, бо коли б був у цьому стейті республіканський губернатор, то він міг би був назначити республіканського сенатора на випадок резиґнації сенатора-демократа Ґріна, який може залишити це становище з огляду на поважний вік.

Фльота будує ракету, яку можна буде вистрілювати з підводного човна на віддаль соток миль

Ню Йорк. — Асистент секретаря фльоти для летунських справ Ґаррісон Нортон заявив у телеграфічній розмові з представником „Ню Йорк Таймсу" Ричардом Віткіном, що фльота будує такі керовані ракети, які можна буде вистрілювати з підводного човна, зануреного в воді, на віддаль соток миль. Ця балістична керована ракета називається „Поляріс" і вона має заступати ракету „Юпітер", яку фльота продукувала разом з армією. Фльота почала працювати над ракетою „Поляріс", бо, на її думку, ракета „Юпітер" не надається на те, щоб нею можна було користуватися на воді. Ракети „Поляріс" будуть вистрілювати з атомових підводних човнів. Ця ракета матиме засяг 1.500 миль. Вона буде готова до вжитку на підводних човнах через 5 років.

Уряд задумує прийняти більше число мадярських втікачів

Вашингтон. — Президент Айзенгавер після конференції з віце-президентом Ричардом М. Ніксоном повідомив, що його уряд задумує прийняти більш як 21.500 мадярських втікачів. Дальші втікачі мали б прибувати до цієї країни під час того, як Конґрес ухвалюватиме відповідний законопроєкт про допущення втікачів із Мадярщини. Віце-президент склав звіт Президентові про свою поїздку на мадярський кордон та до Австрії і до табору Кілмер, в якому то звіті рекомендує фінансову допомогу Австрії, яка підтримує мадярських втікачів, а також допомогу добродійним організаціям, які допомагають мадярським та „іншим втікачам з-під совєтського поневолення". Про рекомендації Ніксона Президент дискутував із конґресовими провідниками обох партій. Президент заявив їм, що допомога мадярським втікачам „є в інтересі цієї країни". Ніксон пропонує, щоб ЗДА мали постійно відкриті двері і то не тільки для мадярських втікачів. Віце-президент заявив на вступі свого звіту, що навіть найбільша допомога мадярським втікачам не дозволить на те, щоб „можна було забути провину тих, які викинули їх із домів, які повбивали їхніх земляків і які тепер тримають їхню батьківщину в поневоленні". — На самий Новий Рік до Бруклину, Н. Й., прибув корабель, на якому було 1.747 втікачів. Між ними був і один американський громадянин, бо вже в порту подружжю Генрікові і Ґабрієлі Матушек народилася дитина, яку назвали ім'ям корабля „Ле Рой Елтінґ". Із 1.747 нових іміґрантів аж 1.500 — це молоді юнаки і хлопці нижче 20 років. Координатор допомоги мадярським втікачам Трейсі С. Вурґіс вітав цей перший корабельний транспорт із мадярськими втікачами.

В Гартфорді згоріла катедра вартости 5 мільйонів долярів

Гартфорд, Коннектикат. — 31-го грудня 1956 згоріла катедра св. Йосифа — вартости 5-ох мільйонів долярів. Це вже друга римо-католицька святиня, яку підпалив невідомий злочинець, бо в неділю згоріла церква св. Патрика, спричиняючи шкоду коло 250 тисяч долярів. Представник міської управи повідомив, що відтепер аж до дальшого зарядження всіх святинь, церков і синагог, буде пильнувати поліція впродовж дня і ночі. Представник пожежної сторожі заявив, що не вдалося знайти причини пожежі, але існує можливість підпалення. Катедра св. Йосифа почала горіти о 7-ій годині ранку, коли о. Вільям Магон мав починати правити Службу Божу. Пожежа почалася в пивниці під вівтарем. Вітражі та мистецькі прикраси в катедрі вартували коло 300.000 долярів. З святині залишилися тільки самі стіни, решта все згоріло.

В автових катастрофах згинуло 400 осіб

Шикаґо. — Крайова Рада Безпеки повідомляє, що під час чотироденних ферій у зв'язку з Новим Роком згинуло на шляхах цієї країни 100 осіб. Це число може ще трохи збільшитися, коли надійдуть відомості з цілої країни. Та воно значно менше в порівнянні з 706, бо стільки осіб згинуло в автових катастрофах під час цьогорічних чотироденних різдвяних ферій. Рада Безпеки передбачала, що може згинути на шляхах 490 осіб, і цим разом її передбачування не здійснилися. 60 осіб згинуло в пожежах, а 97 в інших нещасливих випадках, так що всіх жертв новорічних ферій було 550.

● Сейсмограф каліфорнійського університету в Берклі занотував землетрус у віддалі 1,500 миль на південь від того міста. Землетрус тривав 20 хвилин.

ПОМЕРЛА МАРІЯ ОЛЬШАНИЦЬКА-ПЕРІҐ, ВИДАТНА ДІЯЧКА УНС

Йонґставн, Огайо. — Минулого понеділка, 31-го грудня 1956, тут померла одна з найвидатніших діячок Українського Народного Союзу, бл. п. Марія Ольшаницька-Пиріґ. Покійна, що походила з Ляшок Мурованих старо-самбірського повіту в Західній Україні, була впродовж двох каденцій, від 1920-го до 1928-го рр. заступницею головного предсідника УНСоюзу, була кілька каденцій головною радною УНСоюзу та завжди активною діячкою в цій організації. В 1938-му році вона зорганізувала в Йонґставн 348-ий Відділ УНС і до останнього дня була його активною секретаркою. До УНСоюзу вступила Покійна в 1915-ому році та належала до тих піонерів, що причинились до розбудови цієї організації, поклавши під неї тверді всенародні основи. З її смертю УНСоюз і вся наша спільнота віднесли болючу втрату.

Ґомулка й Тіто створили спільний фронт

Варшава. — Владислав Ґомулка, перший секретар польської комуністичної партії і фактичний теперішній володар в Польщі, станув одверто на позиції Тіта проти вмішування Москви у внутрішні справи інших комуністичних держав. Те становище польської комуністичної партії виразно з'ясоване в офіційному комунікаті, що його проголошено у висліді 10-денної візити у Варшаві юґославської партійної делеґації під проводом юґославського віце-президента, Светозора Вукмановіча — Темпо. Поруч із офіційним комунікатом, що його видано у спільному юґославсько-польському імені, довшу заяву склав Вукмановіч-Темпо, а комуно - польський орган „Трибуна Люду" помістив ще власний коментар. Змістом всіх тих офіційних документів є передусім те, що ніяка комуністична держава не має права вмішуватись у внутрішні справи другої держави, або диктувати їй свою волю. Кожна комуністична держава — кажеться там далі — має власні національні традиції і проблеми, що їх вона мусить брати під увагу при здійснюванні у себе соціялізму. Найкращим способом зберігати дружні взаємини між комуністичними державами є вимінювання між ними ідей та вирівнювання непорозумінь шляхом дискусій. Варшавські польсько-юґославські розмови — кажеться в тому комунікаті —, „виявили повне взаємне зрозуміння позицій, що їх обидві партії займають в дискутованих справах".

Німецький генерал дістане високе становище в НАТО

Бонн. — Генерал Ганс Шпайдель, теперішній голова департаменту збройних сил в західньо-німецькому міністерстві оборони, має стати командантом суходільних військ в центральній Европі в рямцях спільної армії НАТО. Тепер це становище займає французький генерал Марсель Карпентіс. Ген. Ганс Шпайдель був шефом штабу в африканському корпусі маршала Роммеля, а потім разом із ним, як його шеф штабу, був в німецькій армії у Франції, коли альянти зробили висад в Нормандії і створили другий европейський фронт. Ганс Шпайдель є не тільки чільним полководцем, але й військовим істориком - аналітиком. Він був замішаний в протигітлерівську змову і чудом врятувався від пімсти Гітлера. Коли почався німецький відворот на Заході, Гітлер видав приказ, щоб німці залишили за собою „спалену землю". Шпайдель „загубив" той приказ і не виконав його і про це альянти знали. Французькі кола потвердили вістку про приділення німецькому генералові високого становища в НАТО, назвавши це „логічним" з уваги на збільшену участь німців в НАТО, коли нова західньо - німецька армія стає дійсністю.

Зарщина вернулася до складу Німецької Федеративної Республіки

Бонн. — З днем першого січня найбагатша німецька промислова провінція Зарщина, яку після другої світової війни Франція відірвала від німецької державної спільноти і підпорядкувала профранцузькому автономному урядові, ввівши водночас в Зарщині французьку валюту й скасувавши всі митні кордони між Зарщиною і Францією, — вернулася назад до державної спільноти з Західньою Німеччиною, себто Німецькою Федеративною Республікою. Фактично ця справа була перерішена 23 жовтня 1955 року, коли то у всенародному плебісциті мешканці Зарщини, у своїй величезній більшості німці (один мільйон), голосували проти т. зв. европеїзаційного пляну, виготовленого між Західньою Німеччиною і Францією та за прилученням до Німеччини. Франція признала волю зарців і в дальших переговорах з західньо-німецьким урядом погодилась на прилучення Зарщини до Німеччини з днем 1 січня 1957, з тим, що ще три роки існуватиме там французька валюта і що ступнево прийде включення Зарщини в німецьку господарську систему. Зате Західня Німеччина погодилась на збудування каналу Мозель-Райн і на признання Франції упривілейованого становища в одержуванні зарського вугілля, потрібного для французького стального промислу. Канцлер Аденауер прибув 1 січня ц. р. до Заарбрікен і вказав на приєднання Зарщини до Німеччини, як на зразок, як мирним способом вернеться колись і Східня Німеччина до німецької державної спільноти.

Еспанський ген. Франко закликає Захід до згоди з арабами

Мадрид. — Голова Еспанії ген. Франсіско Франко звернувся у своєму новорічному зверненні під адресою Заходу, щоб західні держави виготовили на довшу мету плян, як затіснити торговельні взаємини з африкансько-азійським бльоком та як помагати йому економічно, щоб позискати собі його приязнь. Не назвавши Англії і Франції за іменем, Франко критикував недавні „помилки", зроблені у відношенні до арабських країн і заявив, що „було б глупотою повторювати їх та заганяти азійсько - африканський бльок народів в орбіту совєтських впливів". Проте Франко підкреслив водночас, що свобідний корабельний рух по Суезькому каналі є однаково важливий для Европи, як і для самого Єгипту. Франко не критикував Нассера, дармащо приватно чільні еспанські державні діячі висловлюються дуже критично про політику Нассера — коментують західні газети. Що торкається Совєтського Союзу, то Франко запевнив, що Захід міг би „співжити" в мирі і приязні з СССР, якщо цей останній звільнив би сателітні держави та перестав вічно інтриґувати проти західнього світу й погрожувати йому. Все ж, казав Франко, коли б навіть Совєти залишили окуповані ними тепер сателітні країни, то „не вільно завертати годинника назад" і тому треба би зберегти ті соціяльні реформи, до яких привикли тамошні народи. Звернення ген. Франка — коментує західня преса — було позбавлене давніх гострих зворотів під адресою Франції і Англії, з якими Еспанія Франка має завжди напружені взаємини. З того дехто міркує, що Еспанія не мала б нічого проти того, щоби прийнято її до НАТО, що досі не сталося головно через французьку опозицію.

● Астроном Шикаґівського університету д-р Куйпер, доповідаючи в Американському Музеї Природничої Історії в Ню Йорку, заявив, що темні смуги, які видно на поверхні Марса — це є не рослинність, як загально думають, а затверділа лява.

● Московська „Правда" передрукувала на двох сторінках повний текст останньої комуно-китайської офіційної заяви, в якій затавровано націонал - комунізм і підкреслено важливість „пролетарської єдности" комуністів всіх національностей та конечність, щоб вони взорувались на Москві. У Москві сподіваються приїзду Чу Ен-лая для затіснення московсько - китайських взаємин у боротьбі проти різнонаціональних „тітоїзмів".

ХРУЩОВ НАЗИВАЄ СЕБЕ „СТАЛІНІСТОМ"

ЗАЯВЛЯЄ, ЩО „ВСІ МИ СТАЛІНІСТИ У ПОБОРЮВАННІ ЗАХІДНІХ ІМПЕРІЯЛІСТІВ".

Москва. — На прийнятті на Кремлі вніч під Новий Рік, Хрущов славив у довгій промові Сталіна, як „великого борця проти імперіялістів" і „великого марксиста". Всупереч тому, що він сам говорив несповна рік тому на 20-му з'їзді компартії СССР і всупереч становищу, що його у пізнішій полеміці з іншими компартіями у світі зайняв був Хрущов, він признав тепер, що „Сталін робив помилки, але ми повинні нести співвідповідальність за ті помилки, бо ми з ним співпрацювали". Як відомо, до того часу Хрущов і його кумпани з кремлінської кліки твердили, що вони ніякої відповідальности за поведінку Сталіна не можуть нести, бо він видавав прикази не скликуючи раніш Політбюра, ані Президії компартії, а всі вони, члени тієї оліґархічної верхівки, мусіли слухати і мовчати, бо боялися винищення. „Імперіялісти називають нас сталіністами" — кричав тепер Хрущов. — Ми справді сталіністи, коли річ іде про поборювання імперіялістів". Цій промові прислухувались численні чужинецькі дипломати, які дістали ще одну лекцію невідповідальних совєтських „ідеологічних" зиґзаків і несподіванок. Теперішній поклін Хрущова в сторону Сталіна означає рішення совєтської керівної кліки вживати давніх сталінських метод у поборюванні всякої внутрішньої опозиції — твердять перші західні коментарі. До такого рішення „колективні диктатори" прийшли напевне після мадярського повстання та у зв'язку з неспокоєм також в інших сателітних країнах. Заява Хрущова має те практичне значення, що вона перестерігає всі сателітні країни, що наслідування мадярів викличе невідхильно таку відповідь Москви, яка була б за життя Сталіна, себто найбрутальніше здавлення фізичною силою. Тому, що водночас на сторінках „Комуніста" появилась нова атака проти Тіта, із злегковаженням заклику того останнього, щоб не робити „галасу" з суперечок у комуністичній сім'ї, — здогадуються, що внедовзі совєтські головачі припинять толерування „бунтарських" думок Тіта, як у практиці небезпечних для совєтської верховодної позиції в усіх поярмлених країнах. Тому у відношенні до всіх неросійських „республік" в ССС, як також усіх сателітних країн настане знову офіційний і фактичний „твердий" курс — доходять до такого висновку західні кореспонденти в Москві.

Доллес і Гаммершилд нараджувались над проблемами Середнього Сходу

Об'єднані Нації. — Державний секретар Дж. Ф. Доллес і генеральний секретар ОН Даґ Гаммершилд відбули довгу нараду над справами Середнього Сходу включно з проблемою Суезького каналу. Вони зустрілись на обіді в нюйоркському помешканні американського амбасадора при ОН Генрі Кебота Ладжа, який взяв участь у тій нараді. Доллес прибув спеціяльно для цієї цілі з Вашингтону. Після тієї наради державний секретар склав заяву, в якій підкреслив, що політика З'єдинених Держав на Середньому Сході мусить бути така, щоб вона скріпила Об'єднані Нації та пішла по лінії політики ОН. „Президент Айзенгавер — сказав Доллес — просив мене передискутувати ці справи з генеральним секретарем Гаммершилдом, який обтяжений важкою відповідальністю, репрезентуючи ОН на Середньому Сході. Тому Президент хотів пізнати погляди ген. секретаря Гаммершилда, які пригодились би йому при зустрічі з репрезентантами обох партій в Конґресі".

Москва лається з приводу нового пляну ЗДА щодо Сер. Сходу

Москва. — Плян нової американської політики у відношенні до Середнього Сходу, який полягав би на твердій постанові рішуче протиставитись всіми способами, включно до вжиття збройної сили, дальшій совєтській інфільтрації на Середньому Сході, викликав, очевидно, лють серед совєтських „колективних диктаторів", які відповіли на нього — лайкою та інвективами. Промовчуючи і викривлюючи насправжню ціль і характер того пляну — не допустити, щоб Совєти зайняли місце Англії і Франції своїми політичними впливами на Середньому Сході — „Правда" твердить, що американський плян, як його президент Айзенгавер обговорював з конґресовими лідерами на сам Новий Рік в Білому Домі, має на увазі „поярмити народи" і тримати їх в „невільництві, що його сторожитиме американський жандарм". Пропозиція, що її зголосить през. Айзенгавер до Конґресу, має — за словами „Правди" — „скріпити американське колоніяльне верховодство". Мовляв, це державний секретар Доллес виготовив такий плян, щоб „боронити" середньо - східні країни під умовою, що вони приймуть американську економічну допомогу в заміну за американську військову контролю в тих країнах.

В СВІТІ

● Англійський поручник Антоні Мургавз задушився з браку повітря в залізній скрині, в якій сховали його араби, коли англійські вояки перешукували арабську дільницю в Порт Саїді. Арабські партизани схопили були його на вулиці за кілька днів перед відворотом англійського війська. Арабська газета в Каїро, подаючи цю вістку, скидає вину за вбивство поручника на англійського генерала, бо, мовляв, він наказав перевести масові ревізії мешкань.

● У Північній Ірляндії поставлено поза законом партію Сінн-фейнерів, яку підозрівають віддавна в тому, що вона підтримує активно південно-ірляндських партизанів. Партійні домівки опечатано й усі матеріяли забрано на поліцію.

● Італійська комуністична партія зазнала поважного удару: один з її найчільніших членів, реорганізатор партії після другої світової війни і її голова до 1944 року, поки Толіятті не вернувся з Москви, сенатор Евґеніо Реале зрікся членства на знак протесту проти того, що компартія Італія не засудила Москви за переведену нею масакру на Мадярщині. Хоч сен. Реале не мав за собою ніякої окремої групи, проте його крок завдав нової моральної поразки партійному проводові.

● „Совєтський Союз" — це назва першого совєтського журналу, який буде друкуватись в Москві арабською мовою для сутопропаґандивних цілей в арабському світі.

● З Мадярщини втекло — на дотеперішніх 150,000 втікачів — 14,000 жидів. Хоча ізраїльський уряд обіцяв усіх їх перевезти до Ізраїлю власним коштом і влаштувати на працю, тільки 900 жидів погодилось на це. Ізраїль — пишуть газети — бажав прибуття мадярсько - жидівських втікачів не тільки з расово-національного сантименту, але й тому, що вони у великій більшості або цінні інтелектуали, або фахові ремісники й робітники. Жидівські ж утікачі з Мадярщини кажуть, що не хочуть з одної війни їхати на другу.

● Населення Франції нараховує тепер 43,987,000 мешканців. Це — на 346,000 більше як в 1955 році. Такий приріст Франція завдячує надвишці 260,000 народин над померлими і поселенню у Франції нових 86,000 іміґрантів.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДОБРА ПРИСЛУГА УКРАЇНСЬКІЙ СПРАВІ

Двома могутніми українськими акордами закінчено в Америці 1956-ий рік, такий багатий в міжнародні події, але відносно одноманітний на загальноукраїнському відтинку. Ці дві події — це, в першу чергу, повідомлення у двох американських газетах про пожвавлення активної української визвольної боротьби в самій Україні, і — наче відгомін тих подій — велика українська маніфестація, яку влаштував в Ню Йорку Український Конгресовий Комітет при співпраці місцевих організацій метрополії із завданням — звернути увагу Америки і світу на те, що дуже актуальні і голосні тепер останні події на Мадярщині були тільки одним з важливіших епізодів тієї направду героїчної і направду жертвенної визвольної боротьби поневолених народів, головний тягар і перші удари в якій поносить і завдає український нарід.

Маніфестація в Ню Йорку була без сумніву доброю і великою прислугою для визвольного руху українського та інших поневолених народів. Уже самий факт, що головним промовцем на цій маніфестації був член уряду, секретар праці Джеймс П. Мічел, говорить, з одного боку, про заінтересування Америки цією проблемою, а з другого цю проблему ще більше актуалізує.

Вартість цієї маніфестації підкреслили й інші промовці, зокрема конгресмен Майкел Фіґен та новообраний сенатор Джекоб Джевітс. Конгресмен Фіґен на самому вступі заявив: „Це найбільш властиве, що ця маніфестація за волю відбувається сьогодні і на цьому зібранні; справа бо людської волі дійшла до найбільш заохочуючої стадії за останні роки, а тиранія, колоніялізм і деспотизм скотились у найнижчу безодню в очах усіх думаючих людей світу". Окреме значення надала цій маніфестації заява конгресмена Фіґена про те, що він плянує вже впродовж найближчої сесії нового Конгресу внести резолюцію з рекомендацією для уряду, щоб він поробив усі потрібні заходи для усунення Совєтського Союзу з Об'єднаних Націй, як і ряду найгостріших американських санкцій проти тієї рабовласницько-агресивної імперії. А новообраний сенатор Джевітс уже наперед зголосив свою підтримку для таких і подібних заходів, що мають на меті дати максимальну підтримку для визвольних рухів поневолених народів, зокрема українського.

Це є суттєва і практична вартість та значення відбутої маніфестації в Ню Йорку, хоч вона на цьому ще далеко не вичерпується. Весь бо труд з влаштуванням і переведенням такої маніфестації оплачувався б морально вже тільки тим, що секретар праці, отже найбільш компетентна в таких справах особа в країні, звернув таку велику увагу на листи українських політичних в'язнів з Мордовії до вільного світу. Це було великим і справді героїчним подвигом наших катованих совєтськими сатрапами братів і сестер, що вони не тільки ці листи написали, але й потрапили продерти ними всі большевицькі залізні заслони, а ми, американські українці, недільною маніфестацією завершили свої зусилля і виконали свою повинність, щоб ці листи довести до відома найбільш компетентних у таких справах осіб у цій країні та при їх допомозі ці листи спопуляризувати.

Була ця маніфестація доброю прислугою і для наших українських відносин. Нею бо доказано, що об'єднаними та спільними зусиллями можна добитись поважних успіхів у нашому головному завданні — допомозі українській визвольній справі, і що існуючі в нашому суспільстві суперечності є тільки направду дрібні і повинні сходити на цілком задній плян у змаганні до великої і головної мети.

Не можна при цій нагоді не висловити окремого признання нашій метрополітальній громаді. Пора бо на маніфестацію не була найвідповідніша, беручи до уваги різдвяносвяточний та новорічний час. Не дуже сприяла маніфестації і погода з першим у цьому сезоні холодом. Також підготова цієї маніфестації, переведена на швидку руку та в короткий час не могла її спопуляризувати так, як це було б необхідне. Все ж таки наша метрополітальна публіка, для якої не щадиться докорів при різних інших нагодах, виявила своє розуміння для української визвольної справи і в поважній частині виповнила велику залю. При цьому треба підкреслити, як дуже позитивне явище, що на цій маніфестації можна було бачити осіб з-поміж усіх наших суспільних прошарків: давніших поселенців, тут народженої ґенерації та нових імігрантів, усіх політичних і громадських угрупувань.

Беручи це все до уваги, треба справді поґратулювати УККомітетові за добру ініціятиву та за безсумнівно добру прислугу загальній українській справі. Ці признання наш загал повинен виявити в найбільш промовистий спосіб: збільшеними пожертвами на такі і подібні благородні цілі Українського Конгресового Комітету.

МОЛОДЬ В ПЕРШИХ РЯДАХ АНТИКОМУНІСТИЧНОГО РУХУ

Московські комуністи захопивши владу в Росії та завоювавши багато інших країн, з самого початку поставили головну ставку на молодь. Щоб виростити надійні для себе кадри, вони вилучили молодь з-під усіх сторонніх впливів, передусім не тільки Церкви, але й родини. Включаючи молодь в ряди масових комуністичних організацій — жовтенят, піонерів і комсомолу — комуністи зробили її тереном і ціллю свого безупинного і д е о л о гічного тиску, виховання і вишколу. Молодь — кажучи коротко — мала стати вже цілком випробуваною і з усякого погляду певною зміною для існуючих партійних й адміністраційних кадрів, серед яких було чимало людей з „буржуазним" чи іншим „неблагонадійним" минулим. Таку ж величезну і виключну увагу на молодь звернули Совєти та їхні комуністичні режими і ставленці в окупованих совєтськими арміями, т. зв. сателітних країнах.

А тим часом вистачило тільки трохи потрясення, щоб звести нівець всі сподіванки Москви — цього „мозку" світового комунізму і керівництва „пролетарської революції". Вистачило подиху свободи, непомітного майже впливу ліберальніших ідей, викликаних смертю совєтського самодержця Сталіна, щоб почала валитися довгими роками конструйована, здавалося б, „бетоново-ґранітна" будівля комуністичного виховання. Носіями першого антисовєтського ферменту, ініціяторами перших демонстрацій і заворушень, учасниками антимосковських рухів і повстань стала молодь, вихована десятками років під молотом комуністичної ідеології. Ця молодь в деяких сателітних країнах стихійну виявила ненависть до комуністичного режиму й ідей і стала в перші ряди борців з комуністичною брехнею й обманом.

Антисовєтський фермент в Совєтському Союзі і в сателітних країнах починався майже завжди в середовищі молоді. Жовтневу „лібералізаційну револьту" в Польщі підготовили не тільки події в Познані, де гасло до робітничого страйку і демонстрацій подала молодь, але й студентські дискусії у Варшаві, Вроцлаві та в інших університетських містах Польщі. Мадярська революція почалася теж від дискусій в університетських середовищах, і в перших збройних зударах з совєтськими танками та комуністичними к а р а л ь ними відділами виступили на Мадярщині, поруч робітників, студенти. Подібні, як у Польщі, ферменти серед молоді виникли також в Болгарії, і їх, як кажуть совєтські втікачі, зліквідовано з допомогою масових депортацій болгарської молоді до Совєтського Союзу. Зростає неспокій і серед румунської та чехословацької молоді.

Але почався насправді антисовєтський рух найперше не в сателітних, окупованих порівняно недовго, країнах, але таки в самому Совєтському Союзі, в областях, що вже майже 30 років перебувають під тиском комуністичної партії і її державних та поліційних органів. Перші антикомуністичні заворушення відбулися в Тбілісі та інших містах Грузії, потім тереном ферменту стали університети Києва, Москви і востаннє Ленінграду. Наслідком їх були не тільки зміни на становищах ректорів університетів та керівників виховних ділянок (наприклад, в РСФСР міністра освіти Івана Каїрова замінено партійним робітником Євгенієм Афанасєнком, який нічого спільного з вихованням не має), але й масові арешти серед молоді, переведені на підставі декрету про боротьбу з... хуліганством серед молоді, яка „порушує публічний порядок і спокій і виявляє своє непошанування до громадян". Відбулися такі арешти серед студентства Ленінграду, Москви та інших міст. Водночас із цим пішла збоку партійних органів гостра нагінка на студентські часописи і журнали за їхні ухили від партійної лінії і порушення партійної дисципліни.

На зріст і посилення ферменту серед молоді в Совєтському Союзі і в сателітних країнах склалося багато причин, між ними не тільки політична залежність від Москви, низький життьовий стандарт, а то й недоїдання та голодування населення, але й глибоке розчарування в комуністичних ідеях і практиці.

Однією з головних причин ферменту треба вважати допущення широких мас молоді до загальної і технічної освіти. Поширюючи круг і глибину свого знання, молодь мусить зустрічатися з довколишнім світом, з його ідеями і життьовим стандартом, і все це приводить її до конфронтації совєтської дійсности із становищем у вільному світі. Порівняння виходить, ясна річ, не на користь Совєтського Союзу. Незадоволення поглиблюється теж і досвідом самої ж підсовєтської молоді, яка, побувавши в армії, мала можливість зустрітися з вищим життьовим рівнем і цивілізацією західніх, передусім сателітних, окупованих Москвою країн. Проламуючи залізну заслону, що нею партійне і державне совєтське керівництво намагалося відокремити молодь від вільного світу, ізолювати її вповні від західніх ідей, совєтська і сателітна молодь розчаровується не тільки в совєтській дійсності, але і в ідеях, здискредитованих дорешти їх реалізаторами — Сталіним, Хрущовим та іншими членами колективного керівництва. Це приводить молодь не тільки до внутрішнього краху, але і в силу її темпераменту — до активного зудару з комуністичними самодержавцями і до виходу її в перші ряди борців за свободу людей і народів.

Ярослав Курдидик

СИРІЯ — НОВИЙ САТЕЛІТ У БОЛЬШЕВИЦЬКІЙ СТРАТЕГІЇ

Нарешті Захід починає виїздити немовби з дуже довгого й темного тунелю і бачити ситуацію на Близькому Сході такою, якою вона є насправді. Захід почав розуміти ту просту істину, що Совєти пішли в наступ на Близький Схід „двофронтально" — з Єгипту, який не має нафти, але через Суезький канал може контролювати левину частину її постачання, і з Сирії, яка теж не продукує нафти, але через територію якої переходять головні нафтопроводи.

Треба признати, що на „єгипетському фронті" большевикам пощастило. Суезький канал закорковано на довгий час і — через відрізання доплиlву нафти — західню мілітарну міць, а точніше бойову потенцію НАТО діймаюче послаблено. З останніх заяв єгипетського уряду виходить, що його дорадниками залишилися ті самі кремлівські підшептувачі, і тому важко сподіватися в тому обширі будь-яких конкретних і корисних для Заходу змін.

Тепер большевики стараються чимскоріше закріпитися на другому фронті — в Сирії. Свою пенетрацію розпочали вони лянсуванням дуже зрештою популярної в тій країні мрії про „Велику Сирію", яка за їхньою згодою і підтримкою мала б у майбутньому включити Ірак, Лібан і Йорданію. Розрахунок простий: Сирія зросла б на „великодержаву", а посередньо — на „великокаліберного" комуністичного сателіта.

Та багато важливішою є тут московська калькуляція стратегічного порядку — взяти Туреччину з другого флянгу у кліщі і таким чином знезвтралізувати і спаралізувати цього сусіда, як найсильнішого і найбільш надійного партнера Багдадського пакту. Те, що криється у дальших большевицьких плянах, це вже білими нитками шиті справи — підмінувати й повалити в арабських країнах всі уряди, прихильні до Заходу, а далі розтягнути свої клешні на родовища нафти і закріпити їх за собою своїми полчищами, що мали б, на випадок якоїнебудь провокації, дуже легкий перемарш через Іран до Перської затоки.

За останні два місяці, протягом яких в ОН ведуться безплідні зрештою балачки про „долю" Близького Сходу, Сирія отримала від большевиків воєнної амуніції приблизно на 25 млн. долярів, є впарі з тим військових інструкторів і неозначену кількість „спеців" від організування служби безпеки. Щоправда, представник Сирії в ОН все це заперечував, але так само робив колись Насер, аж поки ізраїльська офензива на Синайський півострів не виявила по захоплених трофеях „щирости й правдомовности" єгипетського диктатора.

До речі буде згадати, що в той час, як большевики за всяку ціну намагалися в Єгипті довести до воєнної інтервенції Англії і Франції, а посередньо також і Ізраїлю, маючи на меті „заморожения" Суезького каналу, в Сирії вони повели іншу, „мирного типу" політику з тим, щоб перетворити цю країну на свого сателіта.

Як відомо, головні впливи в Сирії перебрала тепер кліка молодих розфанатизованих старшин, які не здають собі справи з того, що вони є першими г р о б о копателями самостійности й незалежности своєї батьківщини.

Щоб уникнути несподіванок збоку Сирії, Ірак і Туреччина розпочали перегруповування військ у своїх прикордонних смугах, при чому звернулися до ЗДА за додатковою військовою допомогою, головним чином за протитанковою і протилетунською зброєю.

Все сказане вище можна було б звести до такого спільного знаменника: всі ці менше або більше відомі факти в Сирії тільки прикривають дійсну проблему Близького Сходу, яка стає чимраз яснішою і реальнішою — війна за нафту між СССР і Заходом із виразним підкресленням самого факту, що в майбутньому дійсним переможцем вийде та сторона, яка контролюватиме ці найбільші родовища пливкого золота, що не лише урухомлює індустрійну силу, але, що важливіше, вирішує потужність модерних армій.

ЗДА здають собі справу з того, що зростання большевицьких впливів на Близькому ході — це не лише захитування стратегічного балянсу в тому обширі, але й загроза послаблення боєспроможности НАТО, і посередня загроза для їхнього найважнішого „стратегічного передпілля". Скапітулювати в тому обширі — це значить передати ініціятиву в руки ворога. Найкращою ілюстрацією для цього була заява президента Айзенгавера — а він може найкраще з усіх стратегів у світі знає про ту лінію, з якої не можна поступитися — що висилку „комуністичних добровільців" до Єгипту ЗДА вважатимуть за явну провокацію, і будь-які дальші поступки в тому напрямі викличуть негайну воєнну інтервенцію ЗДА.

Заява ця безперечно мала свій вплив і стемперувала в значній мірі загонистість большевиків, які негайно ж почали переставлятися на інші рейки. Їхні маневрування бачимо на прикладі Сирії — зміна тактики з тією ж самою прихованою ціллю: будь-що-будь поширити й закріпити свої впливи на Близькому Сході. Відомо також, що такий стан, який витворився тепер в тому обширі, не може продовжуватися у безконечність, і тому не дивно, що воєнні фахівці називають теперішнє положення на Близькому Сході „закаптурено-явною війною"...

МОРОЗ РОЗМАЛЬОВУЄ...

Мороз розмальовує клени
На білім зимовім вікні,
О, як ти далеко від мене,
Як часто ти снишся мені...

Дивлюсь я на фото, читаю
Твій надпис не раз і не два,
Чому так хвилюють, не знаю,
Прості твої, щирі слова.

Мороз розмальовує клени
Засніженим пензлем тонким.
О, як ти далеко від мене...
Як глибоко в серці моїм...

ОЛЬГА МАРУНІЧ

Ярослав Падох

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ПІД ЯЛИНКУ

Ось ще короткий час і наші діти будуть переживати зворушливі хвилини того найрадіснішого свята, що, хоч повторюється щороку, приносить кожного разу нові, незабутні радощі. Тож то великий Бог зійшов з високого неба у подобі маленького дитяти, яке, з сіном вимощених ясел, витягає рученята до всіх-всіх дітей всього широкого світу. Народжений в бідності, у похилій стаєнці „серед бидляти", малий Ісус все ж таки скоро дочікується відвідин трьох царів із Сходу, які складають Йому не тільки свій поклін, належний Богові, але й багаті земні дари, ці людські вияви вдячности, радости й щирих побажань, які не кінчаються на самих словах.

Із сіном притрушених яселок з-під високої, із східнім б а г а т ством п р и к рашеної, ялинки, витягатиме рученята до наших дітей малий Ісус, і вони будуть сміятися до Нього так, як тільки може сміятися дитина до дитини. А в усіх закутках заховані подарунки доповнюватимуть їх совершенну радість.

Чи тільки хвилеву радість принесуть нашим дітям ці свят-вечірні подарунки? Чи із сумерком світел на ялинці, змеркне блиск нежданих дарів, і вони скоро розпочнуть свою невблаганну дорогу з дитячих скарбниць до складу старих, непотрібних речей на запорошеному піддашші? Чи може святочні дари матимуть тривалу вартість не тільки в спогадах дітей, але й у їхньому дальшому житті. Може вони не тільки на хвилю врадують наших малят, але й зготують їм куди триваліщу пам'ятку, яка матиме значення на частину, або й все їхнє життя. Це залежатиме від нас, батьків, дідів, вуйків. Ми можемо підібрати нашим дітям такі подарунки, які не тільки збільшать їх радість із барвистого різдвяного свята, але й заложать тривкі підвалини їх майбутньої долі. І хто заперечить, що саме такі дари будуть справжніми дарами, бо вони не [illegible] в'язатимуть разом ко[illegible] святвечірню радість із три[illegible]лою радістю, що її дає успішне життя.

Не будемо перелічувати всіх тих можливостей, що їх дає сьогоднішнє життя для такого саме підбору святочних подарунків. Їх чимало, вистачить на всі святвечірні оказії, на всі роки надійної молодости тих, що їх ми з такою готовістю і з такою, нерідко самозапереченою, радістю обдаровуємо всім, на що нас тільки стати. Згадаємо тільки одну, яка здається нам найбільш надійною і найбільш корисною, як для наших дітей, так і для всього нашого громадського загалу. Думаємо про дитячу забезпеченеву полісу взагалі, а зокрема про полісу студійну, або т. зв. полісу каледжову.

Для всякого плянування, для кожного будування майбутности треба в більшій чи меншій мірі візії будучого. Зокрема, вона потрібна для всякого роду забезпечення, а особливо при забезпеченні молоді. У святвечірній час ми звичайно йдемо думками назад. І до того давнього часу, коли у зоряному Вифлеємі народився Богочоловік, і до наших давніх та ближчих різдвяних вечорів на рідній землі, під радісний відголос різдвяних дзвонів, що неслися морозним і чистим, як кришталь повітрям із старих сільських дзвіниць. Але як же добре було б у такий святочний час піти думками в наше невідоме майбутнє, а зокрема в майбутнє наших дітей. Коли запалюватимете, Батьки, вперше вашу ялинку і радісно оглядатимете відблиски її вогнів в очах ваших малят, тоді спробуйте відгадати їх майбутнє і подумайте над тим, як його найкраще, в міру своїх сил, вже тепер підготовити. Адже ж від батьків у великій мірі залежить доля дітей. Не все, що їх зустрічатиме на невідомій путі життя, є нерозгадане, і далеко не все залежне виключно від припадку чи від щасливої або нещасливої зорі, що їм світила при народженні. В якій величезній мірі доля дітей залежить виключно від їх батьків, від того, як вони її майстрували вже від самого зарання життя дитячого. Саме від самого зарання, не відкладаючи своїх повинностей супроти власних дітей ні на пізніше, яке таке невідоме, ні на інших.

Як же легко у світлі святвечірної ялинки подивитися вперед і побачити своїх дітей уже на п'ять, десять чи двадцять років старшими. І як легко знайти ту візію, яка заставить батька будувати долю його дитини на п'ять, десять чи двадцять років вперед. І тоді він зуміє знайти вірний балянс між сьогоднішнім і завтрішнім, між приємностями і добробутом його рідних на сьогодні і забезпеченням тих приємностей і добробуту на невідоме майбутнє. Тоді батько зрозуміє, що як доля одиниць, так і доля народів і цивілізацій творилася за невідхильною рецептою: зречення на сьогодні — для запевнення майбутнього. Немає двох різних доріг для запевнення кращої долі наших дітей. Є тільки одна: обмежити — себе і їх на сьогодні, щоб запевнити їм добру долю на пізніше. Понести жертву сьогодні, щоб було певне і добре в них завтра. Відкласти з того, що маємо, бодай невеличку частину, нехай тільки п'ять відсотків на завтра, хоча б нам і здавалося, що без тих п'яти відсотків ми не будемо щасливі сьогодні. Класти цеглину за цеглиною від найранішої молодости нашої дитини, від самого її народження, щоб, коли вона підросте і збиратиметься виходити з-під захисних крил батьків, стояв уже готовий твердий і певний мур, який захистив би її коли не від усіх, то бодай від частини життьових трудів і небезпек.

На цьому й спирається ідея забезпечення. Ж е р т в у вати мале, для великого в майбутності. І передбачати, мати візію того майбутнього. А то без неї всякий і найдрібніший видаток на забезпечення видаватиметься нам зайвою витратою, непотрібним обмеженням нашого й так несолодкого життя. Передбачати майбутнє і з непевного робити певне. Забезпечуючи дім проти можливої пожежі, його власник змінює непевність утрати дому, яка загрожує кожному і кожного часу, у певність, що коли б його дім і згорів, він одержить повне відшкодування, яке дозволить йому здобути новий дах над головою. Те саме підложжя має забезпечення людини. Коли батько забезпечує себе, тоді він запевняє своїм дітям у більшій чи меншій мірі, залежно від висоти забезпечення, засоби прожитку, коли б його несподівано не стало в живих. Коли батько забезпечує дитину, тоді вона користатиме в майбутності з прискладаних батьком грошей на її будучі потреби. Зокрема, це відноситься до студійних поліс, які приготовляють для дітей потрібні фонди на їх студії, саме в час, коли вони, закінчивши середню школу, збираються здобувати фахову освіту, від якої в прямий і швидкий спосіб залежатиме їх все життя. До того ще батько має змогу так забезпечити свою дитину, що вона одержить повну забезпеченеву суму без ніяких доплат,

(Закінчення на стор. 3-ій)

Ольга Мак

КОРЧМА „ЧОРНОЇ КІШКИ"

(1)

Було воно так: мій сердечний приятель ще з дитячих літ Сергій Сенчук, який жив на півночі Бразилії і з яким ми не бачились уже понад два роки, запросив мене до себе на свята в гості. Майже в кожному листі він нарікав на чуже оточення і на почуття своєї повної самотности.

„Коли б не ця страшенно цікава для мене робота, — писав між іншим Сергій, — не сидів би я тут ні одного дня. В будні дні не лишається часу на роздумування, але у святочні — просто гину з нудьги. От і тепер, наближається Різдво. У вас, на півдні, все ж є свій гурт, є українські церкви і навіть ті колючі піньори, що заступають ялинки. А тут — нічого. Нічогісінько з того, що нагадує Рідну Землю! Знову, як і минулого і позаминулого року, почуватиму себе забутим і одиноким, як палець, і буду тужно нипати з кутка в кут своєї кавалерської кімнати. Згадуватиму наші чудові морози, щедрі сніги, Святу Вечерю з дідухом, кутею, узваром, пісним борщем, і колядки... Ех!.. Хоч би ж Ти приїхав. Приготували б собі вечерю на дванадцять страв і заколядували б так, що аж пальми заплакали б"...

І я послухав. Купив обтовченої пшениці, роздобув чвертку маку, сто грамів імпортованих сушених грибів, в'язанку хрону, пучок буряків і маленьку головку капусти — того всього добра, якого, як писав Сергій, на півночі не можна було купити ні за які гроші, і, спакувавшись гарно, сів на літак і полетів, навмисне не позідомивши наперед Сергія, щоб зробити йому несподіванку.

І все було б добре, коли б у Ріо де Жанейро не прийшла мені до голови думка — скінчити подорож залізницею. Хотілося мені, бачите, ближче придивитися до тієї місцевости, де в 16-17 ст. почалася історія молодої держави. Адже саме тут, на півночі, билися за панування на нововідкритій „Землі Святого Хреста" Португалія, Франція й Голляндія. Тут кипіли криваві затяжні війни, розгорялися усобиці, інтриґи, боротьба внутрішніх і зовнішніх сил, тут творилася історія!.. Це все вже давно відійшло в минуле, лишивши по собі лише руїни старовинних церков та фортець, вгрузлі в землю, покинуті гармати, що сумують і по сей день блискучими, масивними жерлами серед високих трав, а також — безліч переказів і леґенд, які збереглися й досі і які напевне ще житимуть довгі віки.

За графіком поїзд повинен би був прибути на місце 30-го грудня вполудне, але я, знаючи бразилійські залізниці, відразу приготовився на те, що спізнюся на яких 6-8 годин і приїду аж увечері. Однак, на практиці виявилося, що мої знання залізничних законів недостатні і що поїзд зовсім нічого собі не робить з моїх обрахунків. Вже виїхавши з естада Ріо де Жанейро до естада Мінас Жерайс, він спізнився на 5 годин, а далі відходив усе з більшим запізненням з кожної станції, так що наступив вечір 31-го грудня, а кінця подорожі не було ще видно. І я, замість того, щоб прибути до кінця моєї мандрівки літаком за кільна годин, трясся в запорошеному вагоні вже третю добу, досхочу налюбувавшись усім тим, що хотів бачити.

Був змучений жахливо, ще більше запорошений і брудний, а ще більше — злий на себе за свою нерозважну витівку. Бо і скажіть, на милість Божу, як можна було щось таке дурне зробити?!

Поїзд комбінований — товарово-пасажирський. По дорозі пасажирські вагони відчеплювали й відчеплювали, поки лишився один, а в тому одинокому вагоні одиноким пасажиром лишився я. Тьху!..

Пізно вже. Шиби старанно обтулені чорною спідницею ночі. Високо під стелею дрижить сонне, каламутне світло пукатих лямп. Поїзд скреготче, шарпає, хитається, як п'яний, і, здається, має те саме бажання, що й я: звалитись десь під насип і заснути до ранку.

Вже перед самою північчю раптом зірвалася страшна тропікальна буря, і поїзд, з трудом дочмихавши до якоїсь станції, зупинився.

— Ну, вже? — спитав я кондуктора, що переходив через вагон.

— Но, сеньйоре. Ще двадцять кілометрів. Коли буря мине — заїдемо за півгодини. Не журіться.

Я тільки зідхнув.

Почалася звичайна процедура: як і на всіх попередніх станціях, десь то спереду, то ззаду відчеплювали товарові вагони, котили їх на бічні тори, а натомість причеплювали нові. Час від часу доносилися перегуки команди і протяжні свистки, але згодом це все покрилося таким шаленим ревом бурі, що я аж зіщулився.

— Сеньйоре, — просунув крізь двері голову кондуктор, з кашкета якого струмками збігала вода, — до ранку не їдемо. Колія непевна від такого дощу, і може статися катастрофа. Виходьте до почекальні і там пересидете ніч...

Перше, ніж я вспів щось спитати, кондуктор гримнув дверима і щез.

Новий сюрприз! А бодай тебе лихо взяло!..

Але що мав робити? Одягнув порохівника, натиснув на голову капелюха, забрав валізки і пішов до виходу.

Щойно відкрив двері, як мене попхнуло таким дужим натиском вітру, що мало не збило з ніг. Здавалося, що в небі хтось ганявся за вогненними вужами, стараючись впіймати їх за хвіст. А ті вужі спритно звивалися, випорскували поміж пальцями сердитого мисливця і заривалися в хмари. Мисливець злостився, блимав зеленими очима і люто ревів за кожною невдачею.

Я відважно проскочив крізь водяну запону, що ллялася щедро з даху перону, і увірвався у перші освітлені двері, як виявилося, у двері почекальні. Там, як і в кожній почекальні при залізничних станціях, було кілька лавок, при самому вході — буфет, а трохи далі — пара столиків і стільці довкола них. За шинквасом стояв у білому, але досить несвіжому фартусі огрядний чоловік, у віці десь так приблизно за п'ятдесятку, смаглявий, чорноокий, з дивно байдужим обличчям і якимсь камінним поглядом. А за столиком, поклавши тяжкі, розпатлані голови на зложені руки, куняло двоє обідранців з кольоровими хустками довкола шиї. На моє привітання вони ледве попідводили обличчя, подивилися на мене посоловілими очима і зараз же знову похилилися на стіл. Виглядали вкрай підозріло і мали вигляд втеклих каторжан. Та й господар буфету не викликав особливого довір'я, хоч при моїй появі шанобливо вклонився і всією своєю тілистою фігурою старався виявити якнайбільшу чемність і послужливість.

(Продовження буде)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKDOINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Орест Колтунюк

АКЦІЇ ЯК ЗАСІБ ІНВЕСТИЦІЙ

(2)

Період останніх 30 років ще більш корисний, коли йде про зріст вартости акцій. Американський Інститут Економічного Досліду подає, що за останніх 30 років пересічна вартість акцій зростала річно на 10% складаного процесу (очевидно, застосовано ту саму методу обчислювання, як повище). Це є дуже високий зріст вартости акцій, тим більше, коли взяти під увагу, що цей період охоплює депресію 1930 років. Повищі дані вказують, що в той час, коли купівельна вартість доляра від 1913 року (а також і перед тим) ступнево зменшувалася внаслідок ступневої інфляції, то рівночасно пробивалася зворотна тенденція: зросту вартости акцій. З тією різницею, що зріст вартости акцій на багато перевищував упадок купівельної вартости доляра. Значить, коли б прийняти, що дотеперішні тенденції в економічному житті ЗДА, а зокрема дотеперішня контрольована інфляція, будуть продовжуватися і на будуче, то безперечно було б доцільним розглядати закуп акцій як одну з дуже важливих і корисних інвестицій.

Багато читачів матиме, мабуть, упередження до закупу акцій. На це вплинули і випадки з часів останньої депресії і уявлення про біржу, як місце сталої спекуляції; і вкінці часті звишки чи знижки цін акцій, спричинювані різними внутрішніми чи зовнішніми політичними подіями. Це все правда, але вона вимагає певного доповнення і вияснення. Передусім, закуп акцій не треба переводити з заміром спекуляції. Це виразно підкреслює Американський Інститут Економічного Досліду, перестерігаючи проти біржової гри на звишку чи на знижку акцій; правдоподібність зиску з такої спекуляції можна порівняти з можливостями виграти на кінських перегонах, чи в рулетку, і мабуть така сама кількість жертв є в кожній з тих ділянок газарду. Закуп акцій треба розглядати як довгореченцеву інвестицію, бо на протязі довгого періоду поодинокі флюктуації (часові знижки чи звишки), вигладжуються, а на перший плян пробивається загальна тенденція зростання вартости акцій; на довгу мету акції американського промислу внаслідок поширення і росту підприємців, матимуть поважну тенденцію зросту навіть без додаткової допомоги інфляції. Крім того, є різні категорії акцій, і одною з таких категорій є група акцій консервативного характеру, яка забезпечує високий ступінь безпеки капіталу і запевненої дивіденди, а поза тим ,вищий, як пересічний, ступінь ринкової стабільности. Це група акцій підприємств публічного користування (телефон, газ, електрична енергія і т. д.), яка, з одного боку, мало вразлива на конюнктурні зміни, а з другого — позбавлена великих виглядів на зиск, бо ріст їхньої вартости зумовлений головно демографічним розвоєм. Вкінці ще одно: не всі акції однаково реагують на загальну звишку чи знижку цін. З одного боку, ціни одних акцій підносяться швидше і вище як ціни других акцій, з другого — ціни деяких акцій ідуть вгору навіть тоді, коли є загальна знижка акцій. Ці тенденції можна використовувати в той спосіб, що закуповується різні роди акцій і таким чином зменшується можливість втрати внаслідок спадку ціни поодиноких акцій. Цими різними тенденціями поодиноких акцій займається цікава праця „30-Years Bull Market" by Hugh W. Long and Co., яка бере від увагу протяг часу від 1915 до 1945 р., себто час обидвох світових воєн і депресії. Зокрема, ця праця займається питанням, як зросли б на вартості 100 долярів, коли б за них закуплено в 1914 році акції, а опісля, використовуючи звишки поодиноких акцій, пересувано гроші з одних акцій до других, продаючи акції, менш корисні. Опрацьована табеля з назвами акцій, датами їх закупу й продажу та цінами закупу і продажу виявляє, що наприкінці 1945 р. цих первісно вложених 100 дол. мали б вартість 70,033,471 дол. Очевидно це лише теоретичні спекуляції, бож ніхто не може на протязі 30 років правильно вгадати, коли й які акції продавати, а яку купувати. Однак, значення цієї табелі в тому, що вона показує, що навіть під час депресії були акції, ціни яких ішли вгору.

Але не треба вдаватися аж до теоретичної спекуляції, а вистачить взяти табелі поодиноких підприємств, які опрацювала Standard and Poor's Corporation. Напр., акції Sears Roebuck, закуплені в 1906 р. за 57 дол., мали б у 1956 р. вартість 6,333 дол., акції Du Pont, закуплені в 1915 році за 373 дол. мали б у 1956 р. вартість 13,916 дол та ін. Далі, 1,000 дол, інвестованих 1920 р. у Coca-Cola, вартували б сьогодні більше як 29,000 дол., а 1,000 дол, інвестованих 1921 р. в IBM, вартували б сьогодні коло 275,-000 дол. і т. д. Очевидно, ці табелі охоплювали час розросту згаданих підприємств, і тому їхні акції являли такий великий зріст. Однак, такий час розросту переходить кожне підприємство, і на цей розріст складається не лише збільшування продукції відомого вже на ринку продукту, але й уліпшування цього продукту, впроваджування нових продуктів, закуп патентів і т. д. Такий розріст поодиноких підприємств відбувається і в теперішній час. Технологічний поступ створює нові можливості, і підприємства, які вибиваються в цій ситуації, є більш зискові як інші. Великі хемічні підприємства, підприємства в ділянці електричній і т. д. представляють великі шанси свого розросту, і кому вдасться, або хто потрапить включитися в капітал такого підприємства, той матиме для себе відповідні користі з цього розросту.

Між іншим, аналізу поодиноких підприємств та їхніх розвоєвих тенденцій стало переводить одна з найбільших економічних дорадчих інституцій Standard and Poor's Corporation. В її тижневих звідомленнях можна зустріти вказівки, які підприємства виявляють дані на —свій розріст, а тим самим, які підприємства представляють добре поле для інвестицій.

Для характеристики акцій не зашкодить ще додати, що існує неслушне упередження до акцій з низькими цінами, що чим вища ціна акцій, тим зисковнішим є само підприємство і тим більші будуть дивіденди чи зріст ціни акцій. Тим часом практика показала зовсім противне. Біржа в Ню Йорку виказує вислідн зросту цін акцій за час від 1897 до 1929 року. На підставі проголошених вислідів виходить, що чим нижче платні акції, тим більше вони зросли в ціні. Напр., група акцій в ціні до 5 дол за акцію зросла за цей час на 241%, а група акцій в ціні понад 100 дол. за акцію зросла лише на 36%. Зрештою багато відомих підприємств в останньому часі розділило свої акції міняючи 2, —3 і навіть 4 нові акції за одну стару. Крім того, низькоплатні акції мають ще ту прикмету, що дозволяють розпорошити капітал на закуп більшої кількости різних акцій а тим самим поменшити риск цього роду інвестицій.

На завершення повищих міркувань слід ще застановитися над тим, яка є перспектива американської економіки й чи передбачені тенденції в будуччині промовляють за інвестиції в акціях,. чи ні. Багато американських економістів стоїть на становищі, що інфляція буде продовжуватися (хоч є й противні голоси). На такому самому становищі стоїть і згадана вище Standard and Poor's Corporation, що займається аналізою економічного життя та його напрямних від 1860 року, себто від року заснування. Ця організація затруднює десятки статистиків, аналітиків та економістів і з її економічних оглядів черпають вказівки банки, асекураційні чи економічні інституції. В своєму останньому економічному огляді ця організація подає, що її аналітики та економісти прийшли до переконання, що ми є тепер в циклі інфляції на довгу мету; цей цикл може бути в майбутньому перерваний порівняльно короткими періодами стабільности, але після них слідуватиме ступневий спадок купівельної вартости доляра.

(Продовження буде)

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Сиракюз, Н. Й.

Франківська Академія.

Рік 1956 — ювілейний рік Івана Франка, бо саме тепер минуло сто років з дня народження Нашого Великого Каменяра. По всіх країнах української еміграції відбуваються цього року ювілейні свята, пропам'ятні академії, вистави й інсценізації творів нашого великого Поета. Ці ювілейні свята бучно і гучно відбуваються і в Совєтській Україні і в комуністичних українських організаціях Канади, і Франка там величають, як прихильника комунізму, „як непримиренного борця проти українського націоналізму".

І саме цей момент злочинного використання авторитету Великого Каменяра найлютішим ворогом України, — московським імперіялізмом, — яскраво підкреслив в своїй святочній доповіді д-р Михайло Логаза на академії сторіччя народин Франка, улаштованій заходом громадського комітету під протекторатом відділу УККА та співпраці всіх місцевих організацій у м. Сиракюзах 16-го грудня в залі Українського Народного Дому. Весь же концертовий відділ, складений з творів Франка, як найкраще ілюстрував всю облудність совєтської блюзнірської пропаганди. Академію започаткував чоловічий хор „Сурма", під керуванням інж. О. Галія, відспівавши наш другий гимн „Не пора" в розкладці Заліського. Далі члени хору деклямували уривки творів Франка, де особливо вдалою передачею відзначився п. Слонський. Виступ молодого співака барітона Зенона Мягкого вразив нас багатством голосу, що мав глибокі „низи" і могутні „верхи". Слухаємо співу, а перед нашим зором широкий, безмежний степ з неоціненим багатством — пшеницею, що так дбайливо культивувалася нашим домовитим хазяїном, а тепер лежить необробленим перелогом під владою нового господаря — колгоспу. Що поробиш? Та саме отой творець колгоспу, комуністична влада позбавила нашого співака працювати над удосконаленням свого багатства Богом данного прекрасного голосового матеріялу. Але ми радіємо за співака, що він тепер тут, на волі, і має змогу надолужити те, що не дали йому зробити у „земному раї". Правдивість нашої думки ствердив виступ відомої тепер співачки п. Галини Колодуб-Тимочко. Ще років чотирип'ять тому, коли ми перший раз почули її спів, нам ввижався вишневий садок ,що в ньому співає соловейко так, як наділила його природа. А тепер перед нами досвідчена співачка-віртуоз, яка своїм співом цілковито панувала над увагою слухачів, і тому недивно, що заля так бурхливо й щиро дякувала за бездоганний спів, змушуючи співати понад програму. Уривок з „Великих Роковин" деклямував гарно п. Богдан Федорович, а Пролог до „Мойсея" — п. Володимира Смик. Ми багато разів чули рецитацію цього тяжкого для передачі уривка з творів Франка і завжди у нас лишалось почуття надуманости й штучности в способі читання. І от, слухаючи передачу цього твору п. Володимирою Смик, ми зрозуміли, де була хиба попередніх декляматорів. В „Пролозі" Автор ставить питання за питанням і ті авторські „невже?" лишаються без відповіді. Ось за текстом з'явився просвіток надії, який зараз же губиться в розпачливому: „не нам тебе провадити до бою!" І раптом з опалої думки скидаються кайдани і могутній, повний переконливости акорд звучить з уст рецитаторки: „Та прийде час, і ти огнистим видом засядеш у народів вольних колі"... І вірно передати цей тяжкий контраст в „Пролозі" таки вдалось п. Володимирі Смик, зацо заля подякувала їй рясними оплесками. Наш молодий чоловічий хор „Сурма" мав в Академії три виступи і показав, що він може з часом стати мистецькою одиницею нашого культурного життя, бо має вже для цього базу. Треба зміцнити партію басів і, особливо, других басів ,які буквально „тонуть" в прекрасних тенорових партіях. А чи це можливо, чи вдасться це заладнати? Особливо яскраво це відчулося при виконанні: „Вічного революціонера", де, починаючи з дбутого музичного речення, басова партія йде твердим, невгнутим, тяжким, залізним кроком подій життьового шляху і тим дає фон для бадьорого, повного віри, бойового співу теноровим партіям. Мимоволі пригадується час могутнього народного пориву до волі і велитенський мітінг в столиці України в цирку десь у квітні 1917 року. Цирк забитий, поверх трьох тисяч присутніх в будинкові і несчисленна сила народу на площі перед цирком. Скінчились промови і в оркестріоні, цій імпровізованій естраді, з'являється хор студентів Університету Св. Володимира з своїм дириґентом Олександром Кошицем. Оркестріон не може вмістити поверх двох сотень студентів - співаків, тому 35 других басів стали на бар'єрі, а вже за ними на окремій лавочці стали всі 12 октав. Баритони були щасливіші і всі шістдесят таки стояли в оркестріоні. Почався спів „Вічного революціонера", цього Франківського гимну „духу, що тіло рве до бою", і слова та прекрасна музика Великого майстра Миколи Лисенка, так вплинули на присутніх, що заля сама забажала співати і зараз же по скінченню, заспівала наш національний гимн, наче відповідь на заклик „голоса духа"!

Хочемо ще відмітити прекрасне ведення акомпаніяменту солістам проф. Г. В. Савзвіком Академія закінчилась національним гимном, що його співали всі присутні.

М. О.

Урбана, Ілл.

Українські Студенти в Інтернаціональній Виставці.

Неповні три роки тому створено українську студентську громаду при Іллинойському університеті в Урбані. Насьогодні громада має в своїх рямках неповних двадцять членів. Але не дивлячись на свою малочисельність, українські студенти в Урбані активно взялися за приготування до традиційної при цьому університеті інтернаціональної виставки національної культури.

Виставка мала відбутись 8-го грудня, але підготовка почалася майже місяць вчасніше. Українським студентам треба було просити в українців в Шикаґо масу експонатів. Потім всі речі треба було звезти, назначити й нарешті за день перед виставкою все розкласти в відповідному порядку. Дружніми зусиллями громади праця йшла швидко й добре.

Нарешті в п'ятій годині вечора відкрито виставку. Українці, діставши для себе окрему кімнату, гарно прикрасили її на український смак. На стінах килими, хоч простої, але мальовничої мистецької роботи, образи обкладені полтавськими рушниками, картини українських малярів з національної тематики: столи покриті вживаними серветками, гуцульськими касетками й різьбленим посудом; симетрично розложені писанки репрезентували цілу соборну Україну. Канапа прибрана на український лад своєю кольористістю кидалась кожному в очі. Різдвяна ялинка прибрана панством Каменицькими грала переливом світла по оригінальних українських прикрасах. Й нарешті патефон безперерви грав мелодійні національні колядки.

Українська кімната була завжди переповнена. Кілька українців - студентів давали відвідувачам вичерпні відповіді. З усіх сторін можна було чути запити й вислови захоплення відвідувачів; американська й чужинецька публіка розпитувала про вишивки, національні строї й інше, але найбільше про писанки та високу майстерність їх прикрас. В такій атмосфері загального зацікавлення доходило й до політичних дискусій, які мали місце головним чином перед англомовною мапою України й перед столом з українською літературою українською й англійською мовами. Можна було чути вислови співчуття й розуміння долі українськтого народу з боку американців і чужинців. На жаль, не бракувало й таких, що утотожнювали українців з росіянами, або скептично ставились до політичних аспірацій українського народу. Але такі були в великій меншості. Успіх був блискучий як з мистецького, так і з національного боку. Ані один національний відділ не зібрав коло себе стільки публіки й ніде вона так довго не затримувалась, як в українському відділі. Коли в відділах інших національностей можна було вільно проходити, то в українському треба було б у к в а л ь н о проштовхуватися, щоб пройти.

Добре діло зробила студентська громада українців в Урбані; побільше таких успішних імпрез і українська закордонна політика буде більш зрозуміла світові.

Віктор Багмет

ПАМ'ЯТІ Д-ра ЗИНОВІЯ ТИВОНЮКА

Дня 13 грудня 1956 року несподівано закінчив своє трудяще життя д-р Зиновій Тивонюк, довголітній професор українських гімназій, відданий виховник і опікун української молоді. Походив покійний із Таврії, але по першій світовій війні він опинився на Волині в польській займанщині. Там він учителював у початкових школах аж до осени 1924 року. На шк. рік 1924/25 він одержав стипендію від Українського Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова в Празі і став звичайним слухачем його. Надзвичайно працьовитий і пильний студент та добрий товариш, він користувався великою симпатією серед професури і студентства Інституту. По закінченні Інституту, він один з небагатьох, був залишений при факультеті, для підготовки до наукової праці під керівництвом, загально відомого нашого вченого, професора П. Герасименка. Свою наукову працю Покійний закінчив і 2-го квітня 1930 року був промований на доктора математично-природничих наук. За браком дальших можливостей наукової праці, пішов на практичну педагогічну працю в Українську Реальну Гімназію в Жевницях біля Праги. Тут, як виховник — інструктор і пізніше як професор, він працював аж до кінця другої світової війни, вкладаючи у свою працю не тільки свої непересічні педагогічні здібності, але й ціле своє серце та душу. Він був дуже лагідної вдачі і глибоких моральних засад, які словом і прикладом прищеплював своїм учням. Була це еміґрантська гімназія, яку утримувало Чехо-Словацьке Міністерство Шкільництва. Учні й учениці були відірвані від своїх родин і жили в інтернатах при гімназії. Професором і виховникам приходилось не тільки тих дітей вчити, але заступати їм відсутніх батьків. Багато з числа тих дітей не мало вже батьків або не мало зв'язку з ними. Д-р Тивонюк був одним із тих, що віддавали дітям своє добре серце і навіть свій невеликий заробіток. У кого із дітей не було черевиків — він їх купив. Хтось із учнів не мав чим шкільне заплатити — він заплатив. Були й такі учні, що й гімназію закінчили завдяки матеріяльній допомозі Покійного. Він це робив, як кажуть, „в тайні", але всі вчителі і виховники це знали. Найбільше це знали діти. Тому всі його любили і шанували і багатьом із учнів гімназії, які є тут у Злучених Державах Америки чи в Канаді буде вістка про Його передчасну смерть дуже болючою.

Д-ра Т и в о н ю к а на вічний спочинок на Православному Цвинтарі в Бонд Брук в Ню Джерзі з похоронного заведення Петра Яреми, проводжало невелике число Його Товаришів і Приятелів, хоч тут є багато його учнів із таборових гімназій в Ашафенбурґу й Авсбурґу. З празьких Його учнів на Панахиді була присутня лише одна учениця, яка випадково про цю сумну подію довідалася. Вона плакала як за своїм рідним. Хто довідається пізніше, той, принагідно, відвідає його свіжу могилу і згадає його в своїй молитві до Всевишнього. Покійний тільки про це просив своїх приятелів!

Проф. Лідія Шляхтиченко.

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ПІД ЯЛИНКУ

(Закінчення зі сторони 2-ої)

коли б нещастя трапилося з батьком.

Чи може бути кращий подарунок під ялинку, як така забезпеченева поліса? Вона не обмежує радости до одного моменту, одного вечора чи тижня. Вона дає постійну радість і постійну користь і тому, хто її одержав, і тому, хто її дав. Недарма цей рід подарунків так широко прийнявся у світі, а зокрема в цім краю. Ним користуються не тільки батьки, але й ближчі і дальші члени родини дітей, і як же часто й ближчі чи дальші приятелі. Викупивши полісу на один рік, вони продовжують її платити на дальші роки, або цей обов'язок переймають найближчі дитини. Бо це є не тільки шлях допомоги самій дитині, але й певний шлях допомоги всій нашій громаді. Аджеж її ріст і її успіхи залежать у найбільшій мірі від числа нашого молодого покоління, яке покінчить високі школи і дійде до тих верхів американського і світового суспільства, де кується доля і світу і нашої батьківщини.

Наша преса відома із свого „високого" тону, із служби своєму громадянству у всіх його потребах. Вона не обмежується інформативно-розваговою функцією, але від своїх початків була вчителем своєї суспільности. До її високих обов'язків належить не тільки духова сторінка нації, але також її матеріяльні потреби. А втім, нелегко відділити їх від себе. Проблема можливо найкращого забезпечення нашої молоді, а зокрема запевнення їй високої освіти, є така важлива з національного погляду, що ніяка, навіть святвечірня нагода, не є засвяточна, щоб її не пригадати нашому, на загал дуже дбайливому за своїх дітей, громадянству.

● Т і т о запевнив Москву у своєму новорічному звершенні, що його схопив в інтерв'ю на сторінках головного щоденника „Борба", що він „не хоче голосної полеміки". „Ми є проти загострювання непорозумінь". — заявив Тіто і висловив переконання, що „ідеологічні різниці" між Беоґрадом і Москвою не повинні погіршувати добрих взаємин між тими двома державними столицями.

З НОВИХ КНИЖОК

„500 ЗАМУЧЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК"

("500 Ukrainian Martyred Women")

Українське жіноцтво в ЗДА, пропагуючи українську справу у вільному світі, спромоглося на видання корисної англомовної публікації. Об'єднання Українських Жіночих Організацій в Америці опублікувало книжку п. н. „500 замучених українських жінок", видану п. Стефанією Галичин, головою названої організації.

Книжка має 160 стор., з артистичною обкладинкою, роботи Петра Холодного, із спеціяльною подякою, поміщеною на звороті титулярної сторінки всім тим, що спричинились до збагачення її змісту. Низка ілюстрацій і мап, як України, концентраційних таборів СССР та фотокопій недавно одержаних листів з концентраційних таборів СССР від українських жінок та засланців, надає документарного характеру цій старанній праці. Сама книжка поділена на 2 частини. Перша частина — це матеріяли Жіночої Протестаційної Маніфестації, яка відбулась 26-го лютого 1956 року в Ню Йорку з участю майже всіх діючих жіночих організацій метрополії Ню Йорку, у зв'язку з масакрою совєтськими танками біля 500 українських жінок в концентраційному таборі Караганди в місцевості Кінґірі. Друга частина охоплює статтю п. Стефанії Галичин про совєтські концентраційні табори, інформації про стан в концентраційних таборах, дані Представництвом УГВР, статті з журналів та огляд українських і англомовних книжок про табори примусової праці в СССР. Друга частина матеріялів переплетена нотами та віршами, з яких найзамітніший, мабуть, один із маршів УПА. Книжка закінчується цитатами визначних державних діячів, як кол. президента ЗДА В у д р о В и л с о н а, сенатора Теодора Ф. Ґріна, сенатора Ірвінґа М. Айвса, конґресмена Майкела Фігена, конґресмена Ґералда Стассен та рофесора Кларенса Меннінґа.

На особливу увагу заслуговує залучена там коротка бібліографія предмету, як також окрема дедикація книжки під адресою американських жінок, щоб вони зрозуміли важку долю української жінки в совєтських концентраційних таборах та приєднались до акції в користь тих нещасних людей в СССР, які позбавлені примітивних людських прав. На зворотній стороні цієї присвяти вшановано пам'ять П'ятисот Українських Героїнь, здавлених совєтськими танками та рішучий протест проти того чергового народовбивства Москви в концентраційному таборі в Кінґірі. На вступі до книжки п. Болехівна дала пояснення, як прийшло до видання тієї книжки, та яка її мета.

Перша частина зачинається коротенькою історією України, останнього періоду визвольних змагань, що записався актами 22 січня 1918 і 1919 років у Києві. Серед матеріялів першої частини наведено виступи всіх учасниць на протестаційній жіночій маніфестації, в першій мірі пані Стефанії Галичин, яка відкрила Маніфестацію, виголосила вичерпний реферат та проводила Маніфестації. Після того наведено тексти промов і доповідей д-ра Варконі, мадяра, що просидів 5 років в концентраційних таборах СССР, д-ра Катерини Кахно, Марії Туркало, Ірини Повзанюк та Ярослави Турянської. Від поневолених народів виступала п. Л. Брилевська, білорусинка, а від Пласту п. Люба Ткачук. Наведено теж текст резолюції і телеграми до президента Айзенгавера.

Друга частина — це, як згадано вже, стаття п-ні Стефанії Галичин про умовини в совєтських концентраційних таборах, якої твердження скріплено документарними даними. Ціла книжка стала добрим причинком до акту оскарження проти совєтсько-московського імперіялізму і його злочинів в Україні.

Д-р О. Соколевич

Український Літературно Мистецький Клюб
Нью Йорк 149 2-га Ев.

З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю 4-го січня ц. р., в приміщеннях Клюбу відбудеться Передріздвяний Вечір. У програмі; композитор Ігор Соневицький виконає свої твори на фортепіяні і поет Василь Барка говоритиме на тему „Апокаліпсіс як откровення неба і твір поезії". Початок о год. 8-ій вечора.

• Праця — Help Wanted — Agency — Праця •

Шукаєте праці — шукаєте робітника?

Зверніться до Агенції Посередництва Праці
TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY
33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137
Особливо потрібні кваліфіковані, або некваліфіковані робітники до праці в ресторанах
КУХАРІ, БУФЕТОВІ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ, ПОСЛУГАЧІ, ПОМИВАЧІ і ін.
• Заходьте до нашої Агенції, яка існує вже 30 років! • Наша Агенція відома, що дає охочим добру й добре платну працю! Переконайтеся про це!
JOHN GELETY, власник

• ПРАЦЯ • HELP WANTED—MALE •

TOOL and DIE MAKERS
LATHE OPERATORS
МАШИНІСТА
до праці тижнево мінімум 52 години
SUPREME TOOL & DIE CO.
1407 Park Street
Hartford, Conn.

DRAFTSMEN—STRUCTURAL
з деяким досвідом в „building design", steel & concrete".
GARFINKEL & MARENBERG
24 W. 45 St., NYC. OX 7-4460.

1-КЛЯСНИЙ МАШИНІСТ
Досвід в праці при всіх родах матеріялів. Мінімум 5 рок. досвіду. Доск. нагода у виробництві біжутерії.
FEATURE RING CO.
130 W. 46 St., NYC JU 2-1830

LATHE HAND
з досвідом щонайменше 8 років
AMSON MACHINE CO.
263 47th St., Brooklyn, N. Y.
HY 2-6773

• ПРАЦЯ • Help Wanted—Female •

ДІВЧИНА-КУХАРКА
1½ кімн. апарт., 6 днів, платня після умови.
A. GAUDIOSI,
7 W. 15th St., NYC
CH 3-0551

ГОСПОДИНЯ-КУХАРКА,
спання на місці, всі прилади, досконалі умовини праці, висока платня. Мусить мати досвід практ. медсестри.
Park Ave. & 37th St. MU 6-4956

• BUSINESS OPPORTUNITY •

EASTCHESTER — Luncheonette-Stationery.
Досконале положення. $65,000 обороту. Продаж з стратою — мусить зліквідувати. Жадає $20,000 за цілість. Доскон. ліз.
WH 8-0272.

• REAL ESTATE FOR SALE •

EAST MEADOW шкільна дільниця, гар. цілий мурований 7½ кімн. дім., 2½ лаз., партер, підвал, патіо, охор. в'язка, нові килими від стіни до стіни, холодільник, сушарня, пральня і багато особливостей. $23,990
WE 8-1524

• BUSINESS OPPORTUNITY •

ДЕЛІКАТЕСЕН, ланчонета, пов. вмаштування, добре полож., "air cond.". Закрито в неділю. На скорий продаж прод. з стратою, або приймеється спільника. Завеликий рух на одну особу.
GL 5-4463

• HOTEL—TAVERN •

Краще телефонуйте або зайдіть
БЕНКЕТ
Вже можна замовляти, у великому виборі, чудово свіжо відновлені
ЗАБАВОВІ ЗАЛІ.
Музика, "air conditioned", пов. комфорт. всі вигоди на ВЕСІЛЛЯ, ЗАБАВИ. Місткість на 360 осіб.
GREAT NORTHERN HOTEL
118 West 57th Street
New York City
CI 7-1900 — CO 5-0535

• MISCELLANEOUS •

ВИПРОДАЖ
автентичних еспанських кафлів, таборетів, м'яких гумових накривал на підлогу. На скорий продаж, продається з стратою. Кличте Jack, OL 4-0634 або зайдіть до 115 E. Mosholu Pkway, Bronx, N. Y.

Першоклясні печива з овочами, струдлі. Смакуйте ці пишні вироби з пікною битої сметани або торти з морозива. Також у найбільшому виборі правдиве французьке печиво, пляцки, тісточка й інші вироби, зайдіть до:
LONG FRENCH BAKERS
1042 Madison Ave. (Near 79th) New York City
BU 8-7880

ЧУДОВА ЗАЛЯ В БРУКЛИНІ
APERION
для ВИСТАВНИХ ПРИЙНЯТЬ І ДОСКОНАЛИХ ПОТРАВ під ОСОБИСТИМ ЗАРЯДОМ
W. & L. CATERERS
є тепер відкрита для шан. публіки.
Все чудово відновлене, люксусове, елегантне, відповідне на великі і малі товариські прийняття
і
кожне бажання буде виконане і всі будуть вдоволені.
Резервувати можна тепер.
APERION CATERERS
815 Kings Highway, Brooklyn
DEWEY 9-4467

Короткі Вістки

• У Парижі, в люврському музеї, 42-річний громадянин Болівії, Гуго Уньяга Віллєгас, що був між туристами, витягнув з кишені камінь і з усією силою кинув його в славетний образ Леонарда да Вінчі „Мона Ліза". Розбите скло і камінь пошкодили образ, при чому з руки Монни Лізи відпав клаптик фарби. Арештований Віллєгас не вмів пояснити свого вандальського вчинку. Залю, де виставлений був славетний образ, зачинено для відвідувачів, а самий образ негайно віддано фахівцям для направи.

• BUSINESS OPPORTUNITY •

ЛАНЧОНЕТА, Hempstead, добра нагода, центральне положення. Пишіть:
JOE FRANK CORP.
303 Front St., Hempstead, L. I. або кличте IV 6-9486 і LO 4-2209

• ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ •

IT PAYS TO SAVE AT HAYES!
CURRENT DIVIDEND
3 PLUS 1/4 % EXTRA PER ANNUM
for the six months period ending December 31, 1956
All Accounts Insured Up To $10,000
SAVE BY MAIL
WE PAY POSTAGE BOTH WAYS
HAYES SAVINGS and LOAN ASSOCIATION
955 Broad St., Newark 2, N.J.

З глибоким жалем і смутком повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих і все Українське Громадянство, що в понеділок, 31-го грудня 1956-го року помер у Ню Йорку, проживши 62 роки, наш невіджалуваний Батько і Брат

бл. п. МИХАЙЛО РУДИЙ

член Т-ва „Дністер", Відд. 361 УНСоюзу, і Т-ва „Просвіта" та інших українських установ і організацій. Похорон відбудеться в п'ятницю, 4-го січня, о год. 9-ій рано з похоронного заведення Петра Яреми, 129 E. 7th St., до церкви св. Юра, де відбудуться похоронні відправи, і опісля на цвинтар Кальварії.

ІВАН, ВАСИЛЬ, ЕЛСІ — діти і
КАТЕРИНА БУК — сестра.

Ділимося сумною вісткою, що дня 21. грудня р. Б. 1956 спочив у Бозі в Ню Йорку

проф. Микола АПОЛОНОВИЧ КАЛИНЕЦЬ,

старшина армії УНР, учасник Зимового Походу та відомий український громадський діяч, педагог-вихователь на еміграції в ЧСР і в Німеччині.

Після панахиди в українській православній церкві св. Тройці відбувся похорон в понеділок 24 грудня 1956 р. — Вічна Йому Пам'ять!

Горем пройняті дружина ЕМІЛІЯ
донька МАРІЯ з чоловіком БОГДАНОМ
і внучка ЛЕСЯ.

ПОДЯКА

Цією дорогою хочемо сердечно подякувати Всеченим Отцям, церковному хорові, численним Друзям та Приятелям зблизька та здалека, що проводили в останню путь нашого Дорогого Сина, Брата та Господаря

бл. п. Олександра Кириченка

Засмучені тяжкою втратою
родини КИРИЧЕНКО та БОРИСЕНКО

Поширайте щоденник „Свобода"
Оголошуйтеся в „Свободі"

• РОЗШУКИ •

ХТО ЗНАВ БИ про місце замешкання МИКОЛАЯ ТАРНОВСЬКОГО з Волі Облажницької, пов. Жидачів, прошу ласкаво подати вістку на адресу:
OLENA KOTOWYCH
856 N. Ringgold Street,
Philadelphia 30, Pa.
Пошукує його Ян Рида.

Пошукую брата: ВАСИЛЬ МИКОЛІВ зі села Богатківці, пов. Підгайці, Тернопільщина. Хто знав би про нього, або він сам, прошу голоситись на адресу:
KOST MYKOLIW
339 Littleton Ave., Newark, N. J.
Українські закордонні часописи прошу про передрук.

Пошукую рідню і знайомих із сел. Підзвіриця, особливо ЗОСІ ЗВІЗЛО (дівоче ім'я). Прошу писати на адресу:
СТЕПАН ЛОБУР
5 Tighe St., Waratah, N. S. W. Australia
Закордонні часописи прошу про передрук.

Пошукую ГРИГОРА МАЧОРАТА з дружиною ОЛЬГОЮ, які прибули до USA 1952. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати на адресу:
STEFAN CHMURA
2520 So. 9 St., Omaha, Nebraska

Пошукую ОСИПА БІЛИНСЬКОГО з Самбірщини, є дуже важна справа щодо дочки Ольги. Рівнож подайте адресу Ольги. Пишіть на адресу:
IHOR
815 Minler Road
Richmond, Vancouver, B. C. Canada

Хто знає про долю ВАСИЛЕНКА ФЕДОРА о. та САВЧЕНКО САКА К. прошу повідомити або голоситись самі. Є важні відомості.
Д. ЦІК
2024 E. Lombard St., Balto 31, Md.

Пошукую МИХАЙЛА ПАВЛИНІЯ зі села Хлопчиці, пов. Рудки. Хто знав би про нього, або він сам, хай зголоситься до Катерини Ляликівської (замужна Грицак).
KATERYNA HRYCAK
133 East 4th Street
New York 3, N. Y.

Пошукую інж. ЕДВАРДА ДИДИНСЬКОГО з Нового Самбора. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
MYCHAJLO BASZAK
350 Henderson Street
Jersey City, N. J.

• BUSINESS OPPORTUNITY •

BURGER доми, ланчонети, ресторани, „drive-ins", — виготовляємо пляни, будуємо, перемінюємо, контроля.
MAIER CONSTRUCTION & EQUPT CORP.
1834 B'way, — PL 7-4852

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ"

• ТЕАТР— THEATRE •

БАЛАЛАЙКА
СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА
Александер Кутін, диригент
Вшанування 100-річчі смерти
МИХАЙЛА ГЛІНКИ
Перший раз в концерт. формі Повна версія да, його славної опери
„ІВАН СУСАНІН"
(Життя за царя)
CARNEGIE HALL
в суботу 12-го січня 1957 р.
Білети: $3, 2.50, 2, 1.75, 1.15 вкл. такс. Поштові замовлення: Mrs. R. Kutin, 60 W. 8 St., N.Y.C. Білети при касі в передпродажу на 10 днів.

Перероблені
МАШИНКИ ДО ПИСАННЯ
англійські, ціна $25.00. Маємо також нові і перероблені українські машинки. Рахункові машини. Офісові приряди. Потрібно агентів.
ALL LANGUAGES TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6—7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

МИХАЙЛО КАНЮК
Погребник
KANIUK
CHICAGO FUNERAL HOME
2321 W. Chicago Avenue
Chicago 22, Illinois
Phone: ARmitage 6-4575
Похоронне заведення існує вже понад чверть сторіччя.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Обслуга чесна і найкраща
ЦІНИ ПРИСТУПНІ
John Bunko
Licensed Undertaker & Embalmer
REASONABLE PRICES
437 EAST 5th STREET
New York City
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура, Модерна каплиця до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

• ДО ВИНАЙМУ КІМНАТИ •

MIAMI—FLORIDA — маємо до винайму умебл. апарт. з кухнею, нічним до варення, столовим накриттям на тиждень, місяць, або цілий сезон
Mr. & Mrs. FRANK TARANDA
684-692 N. E. 85th Street
Miami 38, Fla.—Tel. Plaza 8-1078

• РІЗНЕ •

АРКА
48 Ist 7-ма вул. в Ню Йорку (тел. GRamercy 3-3550)
КОЛЯДИ НА ПЛАТІВКАХ
Жадайте безплатного каталогу.

„ГОВЕРЛЯ"
41 E. 7th St., New York 3, N. Y.
Видання М. Вовчок: Маруся повість $1.25; Інститутка, ілюстр. 75¢; Дев'ять Братів і десята сестриця Галя 50¢

МЕТА УКРАЇНСЬКА ЮВЕЛІРНА КРАМНИЦЯ
236 E. 14 ST. NEW YORK 3, N. Y.
Радіоприймачі та грамофони фірми "TELEFUNKEN" від $99.95.

Новвідкрита українська ЮВЕЛІРНА КРАМНИЦЯ
ECONOMY
JEWELRY COMPANY, Inc.
335 E. 14th St., New York City
Tel. GRamercy 5 7430
Чистить годинники з гарантією на 1 рік тільки за $2.95.

Відвідайте знову відкриту
The BALALAIKA
157 W. 56th St., New York City
PL 7-2334

Читайте щоденник „Свобода"

• КНИЖКИ—ЖУРНАЛИ •

Читайте найновіші українські видання.
Найновіший КАТАЛОГ книжок висилаємо БЕЗПЛАТНО.
Пишіть до:
KALYNA UKRAINIAN CO-OPERATIVE LTD.
Winnipeg 4, Man., Canada
862 Main Street,

KARS
JEWELERS
216-218 East 14th Street
New York 3, New York
Tel. GR 3-5875
Тризуби з 14 кар. золота.

Артистично виконані медальки, власної фабрикації, 14 кар зол., $2.95, $3.95 $5.95.
Висилаємо також поштою.

ВКІНЦІ!
• ФУТРЯНІ ЖАКЕТИ
Непромокальна габардина, біберовий ковнір, біла короткострижена овеча підшивка, пікована вовняна підшивка в рукавах, до виміру. Ціна (включно мито) $41.60
(плюс пакунок дозвіл і інші оплати).

ВИСОКІ ЧОБОТИ ►
Чорна сильна виправлена теляча шкіра, непромокальна на грубих шитих подвійних долах. Дуже відповідні на село, до висилки. Ціна (включно мито) $14.90
(плюс пакунок дозвіл і інші оплати).

S. DANIEC 30-24 — 91st Street, Jackson Heights, L. I., New York, N. Y.
"FREGATA of LONDON" гарантує чесну і скору доставу.

УКРАЇНСЬКІ ФОНОГРАФІЧНІ ПЛАТІВКИ

Заходьте або пишіть по українські в другі платівки. Висилаємо платівки по цілому світі. Пишіть щодня по український каталог платівок
FOREIGN RECORD EXCHANGE
2219 West Chicago Avenue, Chicago 22, Ill., U.S.A.

KOWBASNIUK AGENCY

НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
277 EAST 10th STREET, NEW YORK 9, N. Y.
(Біля Avenue A) Tel.: ALgonquin 4-8779
ШИФКАРТИ продаємо на всі кораблі.
ГРОШІ посилаємо до всіх країн і виплачуємо на останній пошті.
АФІДЕВІТИ, прохання та інші потрібні документи на спровадження рідних і знайомих до Америки.
ОБЕЗПЕЧЕННЯ (асекурація) всіх родів у стейтах Ню Йорк і Ню Джерзі. — Асекурація знижки 15% для кваліфікованих автоводіїв.
ПРОДАЄМО доми та всякого роду бизнеси.
ПЕКАО — Пачки до всіх країн Європи.
Віра Ковбаснюк-Шумейко — Антін Шумейко
Відкрито щоденно від 9:30 рано до 7 веч. суботи Від 10:00 рано до 2:00 по пол.

НАЙЛІПШЕ, СВІЖЕ ПЕЧИВО ДІСТАНЕТЕ В ПЕКАРНІ
ANN'S BAKERY
251 NEWARK AVE.,
JERSEY CITY, N. J.
Можна замовити на свята різного рода торти, бабки, перекладанці, пампушки, тісточка й інші печива.

Найліпше печиво на
РІЗДВО І НОВИЙ РІК
та різні вироби з чоколяди і марципанів.
Також смачні різдвяні торти, тісточка, перекладанці й інше печиво на уродини чи весілля.
Наша спеціяльність — це
ПЕЧИВО KRAMER'S
приладжене добрим, старим німецьким способом.
1643 2nd Ave. (bet. 85th and 86th Sts) New York City
Tel. LEhigh 5-5955

Увага! Небувала нагода до використання!
Тільки наша фірма, яка висилає ПАЧКИ через Швецію дасть Вам такі низькі ціни і повну гарантію.

No. 1	No. 2
5 фунт. смальцю	10 фунт. смальцю
5 фунт. цукру	10 фунт. цукру $21.00
5 фунт. рижу	No. 3
5 фунт. волового м'яса	20 фунт. цукру $13.80
$25.20	No. 4
	20 фунт. першорядного смальцю $23.00

В ТОЙ РАХУНОК ВЖЕ ВХОДЯТЬ ВСІ ОПЛАТИ.
Замовлення приймається поштою на адресу:
Atlantic Gift & Service Co.,
1824 W. Chicago Ave. Chicago 22, Illinois
Час доставки пачки від 4 до 6 тижнів. — Пачки гарантовані

УВАГА! НЮ ЙОРК, ФІЛАДЕЛФІЯ, КЛІВЛЕНД, ШИКАГО! УВАГА!
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ДЛЯ
ВИСИЛКИ ПАКУНКІВ ДО ВСІХ КРАЇН СВІТУ
R. W. EXPORT - IMPORT CO.
NEW YORK, N. Y., 116 East 7th St. Telephone: ORegon 7-6180
PHILADELPHIA, PA., 825 N. Franklin St. Telephone: WAlnut 3-2259
CLEVELAND, O. 720 Literary Rd.
CHICAGO 27, ILL., 2130 W. Chicago Ave. Telephone: ARmitage 6-8488
Висилаємо: ПОЖИВУ, НОВУ І НОШЕНУ ОДІЖ, ШКІРУ МАНУФАКТУРУ, ЛІКИ — машини до шиття, машинки до писання, фотографічні апарати, музичні інструменти — і інше.
Ми маємо на складі різного рода шкіру, як ЮХТ, БОКС, та іншу, і всі додатки на чоботи та черевики. — Маємо матеріяли, ХУСТКИ та ПАНЧОХИ та різного рода харчові продукти. — СКОРА І ТОЧНА ДОСТАВА ПАКУНКІВ ГАРАНТОВАНА. — Всі пачки висилаємо безпосередньо з наших бюр на пошту від 1-3 днів. — Виконуємо пересилки на поштові замовлення.
• Всі оплати оплачує висилаючий. — Бюро відкрите щодня від 9 рано до 9-ої веч., в суботи від 9 до 5-ої по пол. •

Найкращий дарунок на Свята для Батька, Сина, Приятеля віднете в
DUNLEY HAT SHOP
14 SAINT MARK'S PLACE, NEW YORK CITY
(Іст 8 вул., між 2-3 Евеню)
має на складі великий вибір зимових КАПЕЛЮХІВ від $4.95 та більше. Маємо також великий вибір фільцових велюрових капелюхів найкращої якости в різних кольорах і найновіших фасонах власного виробу та відомої марки капелюхи KNOX.
Кожний капелюх гарантований. Куплений в нас капелюх чистимо фабричною методою.
Пригадуємо, що у нашому відділі МУЖЕСЬКОЇ ГАЛЯНТЕРІЇ перші якости різнородні сорочки, знаної марки "JAYSON". Хто купить тепер ці марки білу сорочку Whitehall Shirt в ціні $3.95 одержить блинкет і щасливе число в нагороду якого є вине мінкове футро вартости $4,000 і 99 інших вартісних нагород. Зайдіть тепер — цей контест важний до 31-го грудня 1956 р. — Всі сорочки гарантовані в праню. У великому виборі також: доцвешки, парасолі, імпортовані светери, краватки, шкарпетки, шалики і інші зимові речі.
Просимо зайти і переконатись про високу якість матеріялу та низьку фабричну ціну. — Говоримо по-українськи. — Даром гарні календарі на 1957 р.
—• Отворено щоденно до 8-ої веч., в суботу до 10:00 •—

ТАРЗАН, ч. 3796. Скінчилося в димі.

Тарзан швидко набагато обігнав лібів, що його здогаяли. А тоді, одержавши свій ніж із Вордової твердині, він повернувся до ділянки „з зіллям".
При допомозі двох кийків він раптом запалив іскру!
...І впродовж кількох минут нива з лікувальними рослинами була знищена!

ПРОМІНЬ

Рік III Січень, 1957 Ч. 1 (18)

НА ПОРОЗІ 1957 РОКУ

А тут — на міста й хутори ми
Залізну накинули сіть.
Тут скрізь наше військо незриме
У хижих залогах стоїть.

О. Ольжич

Незнаний ще цей 1957 рік. Що він нам принесе — того не може ніхто сказати. Завдання року — карбувати дні та ночі, вчинки та події, без найменшої змоги на них впливати, а ми, що живемо в цьому колобігові часу, є ковалями свого власного щастя. Віра, що кріпить нас, запалювала до боротьби наших князів і всю землю Руську, зміцнювала козацтво і гетьманів, горіла в Шевченка і розбудила приспаний український народ, — ця віра дала нам Лицарів Базару, Маківки, Лисоні, Крут, Зимового Походу, Українську Повстанчу Армію, вона дає нам нових і нових борців, які не вагаються скласти своє життя на жертівник волі.

Ми маємо те, що ми собі самі заслужили, чи зробили, й постійно матимемо тільки те, що ми самі в дальших наших намаганнях і змаганнях заслужимо.

Покликуватися на Тих, що в змаганнях за краще завтра Української Нації жертвували власне життя, можемо тільки тоді, коли і ми будемо готові піти Їхніми слідами — класти душу і тіло за велику, спільну й святу справу: Свободу, за визволення українського народу з-під ворожого панування і створення та відстояння раз на завжди Суверенної Держави Українського Народу!

Сучасна молодь, сповнена вірою Прадідів і Батьків, славою на побойовищах вкритих, — продовжує з потроєною енергією Діло Тих, що в святих катакомбах крайового підпілля розгортають Українську Національну Революцію, яка мусить охопити всіх, хто з українських батьків вродився, по-українськи відчуває і для української справи готов віддати все, до власного життя включно.

Рік, в який входимо, стоїть під знаком може остаточних і вирішальних рішень, під знаком може нової світової війни, яка назріває і гряде, в якій вирішуватиметься також українська доля. І залежно від нашої підготови западе належне вирішення історії для української справи.

Віримо свято, що перемога за нами. Так вірить і цілий український народ, а запорукою цього є безкомпромісова боротьба і гекатомби жертв. Ступаймо ж цілеспрямовано й будьмо горді з того, що ми є Легіоном Земляків, який прямує тернистим шляхом до Волі! Завтра буде наше!

До нашої спільної заповітної цілі зближаємось ми, пов'язані великою націоналістичною ідеєю з самовідданими бойовиками революційного крайового підпілля, з лицарськими воїнами Української Повстанчої Армії й цілим українським народом, що ставить своє чоло й груди у боротьбі проти московсько-большевицької навали.

Велика історична пора має застати нас всебічно готовими. Одним з найперших наших завдань є безустанна праця над органічним і постійним ростом наших сил, нашої дії, над здобуттям морально-психологічних впливів у наших масах. Ми мусимо всебічно вишколювати себе, своїх співдрузів і всю еміграційну молодь до тих великих завдань, що їх визначила історія. Не можемо чекати чуда, але мусимо творити самі такі умовини, в яких би цей наш акт творчости міг виявитись як наше збірне зусилля, бо тільки українська держава забезпечить долю кожної української людини і долю і краще майбутнє всього українського народу.

ДАЛЕКО ВІД РІДНИХ ЗЕМЕЛЬ, ДЕ ПОНЕВІР'ЯЄТЬСЯ НАШ НАРІД ПІД ВЛАДОЮ БЕЗБОЖНОГО МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ОКУПАНТА, З НАГОДИ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

НОВОГО РОКУ

ЗАСИЛАЄМО ЧЛЕНАМ МУН, ДОПИСУВАЧАМ ТА ЧИТАЧАМ „ПРОМЕНЮ", НАЦІОНАЛІСТИЧНІЙ МОЛОДІ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ НА ПОНЕВОЛЕНІЙ БАТЬКІВЩИНІ НАШІ НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ.

Гол. Управа МУН та Ред. „Променю"

НАША ДІЙСНІСТЬ

Різдво

Тепле, миле, радісне свято! Все замаєне, прибране урочисто! Повно світла, пахощів смеречини та ялиці, гомону дзвіночків і дитячих голосів.

Велично й бадьоро несуться пісні на честь новонародженого Месії, на славу Божому Дитяті, що приніс нову Правду, нові надії, нове світло в житті.

Радіють люди, радіє вселенна!

Тобі, Ісусе Назарянине, віддає поклін Твій люд, Тобі він дякує, Тебе він просить.

„Веселися днесь . . .", радій життям, оцінюй цю могутність Божу і пам'ятай, що Він прийшов ввести Тебе в новий світ, світ правдивий, чесний та свободолюбний.

Ви дивитеся на довкілля, яке весело й безжурно зустрічає Різдво, і у вашім серці щось рветься . . .

Щось пригнічено тисне, плаче.

Чому лише тут можна сміятись в житті?

Чому не всім однаково судилося?

Ви — сини нещасної України!

України соняшної! Колись вільної, а тепер . . .

Кайдани, холодна пустка, розпука і туга, безвиглядність.

І чому?

Як ще довго понура дійсність буде життям людей, добрих і вірних Тобі, Боже, людей?

Як ще довго?

Мамо! Батьку! — Коли засядете до Святої Вечері і коли пролунає у вашій хаті „Слава Богу на небі й на землі", тоді скажіть своїм дітям, хто вони, яка в них кров, хто були їхні діди і звідки та чому ви сюди прийшли.

Не вагайтесь ні на мить, бо мільйони наших братів та сестер сьогодні дивляться через залізну завісу у вільний світ і з надією шукають вас, вашої братньої руки.

Нехай же ваші діти, які може не бачили України, полюблять її всією своєю душею і злучаться з вами в одну могутню пісню — молитву за волю і долю многострадального нашого народу.

Коли Вифлеємська зірка засяє над землею, тоді ми всі, спільно з'єднані в одну духову цілість, скажемо:

Привіт Тобі, наша Україно!

Син Божий родився нині!

На хвилях етеру понесуться слова й залетять в зажурені хати на Вкраїні та розвеселять їх.

І знову, як колись, загомонить Україна. І знову понесуться понад чудовою землею мелодійні колядки Тобі, Ісусе, на вічну славу. Ми віримо в це і так мусить бути, бо ж справедливий Ти, наш Боже, за що ми нині славим Тебе і Твоє Рождество.

Р. Шраменко

КОНФЕРЕНЦІЯ В НЮ ЙОРКУ

В днях 29-30 грудня в домівці 10-го Відділу ОДВУ — Ню Йорк, відбулася Надзвичайна Конференція ОДВУ, УЗХ, МУН та „Зарева". В Конференції взяли участь всі члени ЦУ ОДВУ, ГУ УЗХ, ГУ МУН, члени „Зарева", представники Відділів усіх тих організацій, представники Дирекції Друкарні і Книгарні, передові члени Відділів із сумежних областей. Про цілі і завдання цієї Надзвичайної Конференції буде подано згодом у пресі. Сьогодні можна подати тільки до відома, що один зі звітувачів пригадав надзвичайно важливу річницю, яку варто б відзначити на терені Америки, а саме 15-ліття УНРади в Києві.

В цьому році припадає 15-річчя постання Української Національної Ради в Києві. УНРада в Києві в той час була координатором української боротьби на всіх відтинках тодішнього підокупаційного життя. В склад УНРади входили представники усіх українських земель. Головою УНРади був обраний проф. М. Величківський. Буковинський Курінь був єдиною на цей час українською військовою формацією, що була на служб УНРади.

Недалекий той час, коли український нарід виявить знову свою волю до життя через УНРаду в Києві.

Зустріч МУН — Ню Йорк — Филаделфія

ЩО РОБИТИ?

Приходять цікаві й тривожні вістки з Східньої Европи, вістки, які підсилюють наші надії на кінцеве визволення України з-під московського панування. Мадярщина горить у вогні противмосковського повстання, доходять чутки й про повстання в Україні, неспокій в Румунії, Болгарії, Німеччині, Польщі. Невже це початок кінця московському рабству?

Серед цих тривожних подій ми поставлені в позицію глядача, хоч душа наша там, на Сході Европи. І кожен ставить питання: Що нам робити? Що може зробити українська еміграція в загальному, і що, зокрема, можемо зробити ми, молодь?

Ствердити треба, що наші можливості невеликі, а все ж таки і при цих обмежених можливостях ми можемо вже тепер, і то саме тепер, покласти й нашу цеголку в будову майбутньої вільної української держави. Очі всього світу, а зокрема Америки, звернені тепер на брутальну московську агресію в Мадярщині і на зв'язані з цим проблеми інших поневолених Москвою народів. Про Україну відносно мало говорять просто тому, що про українську проблему в світі або не знали, або не хотіли знати під впливом облудної пропаґанди червоних і білих московських імперіялістів. Правда, українська правда потрохи вже пробиває цей мур московського імперіялістичного фальшу, але ще багато треба зробити, щоб справа про Україну і про Москву стала у повній наготі, без московської полуди перед очима західнього світу.

Чи це означає, що молодь повинна включатися активніше в ту політичну роботу, яку дотепер вели „батьки"? Так. Можливо якраз тепер і найкращий час для нас, молоді, стати місіонерами правди, за яку боряться наші товариші й ровесники в Східній Европі. Це ж бо молодь розпочала й веде тепер боротьбу проти московського рабства, і в імені цієї молоді ми маємо обов'язок і мусимо звернутися з закликом до такої ж молоді тут, в Америці, про зрозуміння і моральну допомогу у цій національній визвольній боротьбі України і інших поневолених народів. Не забуваймо, що наші ровесники в Америці незабаром можуть стати активними учасниками подій у яких вирішуватиметься і доля України, і чим правильніший погляд вони матимуть на ці справи, тим краща буде розв'язка українського питання. А врешті через молодь і батьки можуть довідатися правду про Україну.

А все ж таки: що ми можемо зробити?

Подати загальний плян праці неможливо, бо кожен окремий випадок вимагає індивідуального підходу, а дуже часто таки дослівно індивідуальної акції одиниць. Але можливості праці є, і треба їх тільки використовувати. Для ілюстрації, що можна зробити, кілька фактичних прикладів:

В одній місцевості гурток молоді минулої весни зорганізував виставку писанок в приміщенні YMCA. На відкриття виставки запросили одного старшого громадянина, який зробив дуже змістовну доповідь про Україну для досить численної групи присутніх американців. І доповідь і виставка були відмічені в місцевій пресі, в якій, здається, взагалі вперше згадано тоді Україну.

Троє українців, учні середньої школи (highschool) приготували концерт українських колядок у своїй школі, використавши грамофонові плити, і зробили при тому доповідь про Україну.

Єдиний українець в одній з середніх шкіл, учень II кляси, вже кілька разів робив у своїй школі доповіді про українську проблему. Остання тема його доповіді в дискусійному гуртку була: „Як треба розуміти події на Мадярщині?"

Великі можливості праці є для студентів університетів, зокрема там, де є українські студентські гуртки. Але й індивідуально можна багато зробити, прикладом чого є знайомий мені студент одного з університетів, який зробив уже кілька доповідей в різних студентських гуртках.

Навіть і серед робітників можна працювати, наприклад, роблячи доповіді в своїх юнійних організаціях про стан робітників у Совєтському Союзі, а при цьому інформуючи й про Україну.

Зорганізовано чи одиницями інформувати наше оточення про правдивий характер „Росії" мусимо, бо ворожі нашій справі сили постійно намагаються дезорієнтувати американське суспільство. Приклад: колишній енкаведист Хохлов, який начебто втік на Захід, недавно на сторінках американського журналу „US News and World Report" переконував американців, що мадяри борються не проти росіян, а проти комуністів. А скільки то в шкільних бібліотеках є книжок, що ширять брехливу пропаґанду про миролюбність Росії і замовчують зовсім питання України та інших поневолених Москвою народів. Американська молодь виховується під впливом цих книжок. І тому наше завдання — йти між ту молодь і розвіювати туман московської брехні.

Ю. С.

НАША НОШТА

Повідомляємо В Шановних пресреферентів МУН і авторів, що чергова сторінка „Променю" появиться з датою 2-го лютого ц. р. Просимо висилати дописи статті, *не пізніше, як за* 10 днів перед появою сторінки.

Редакція

Олена Теліга

ЗАСУДЖЕНИМ

Біласові і Данилишинові

Як ми можемо жити, сміятись і дихать?
Як могли ми чекати — не битись, а спать,
В ніг, коли у в'язниці спокійно і тихо
Ви збиралися вмерти — у шість двадцять п'ять.

І коли приволікся заплаканий ранок,
Вас покликала смерть у похмурій імлі, —
А тепер наші душі і топчуть і ранять
Ваші кроки останні по зимній землі.

А тепер в кожнім серці пожежу пригаслу
Розпалили ви знову, — спаливши життя.
І мов гимн урочистий, мов визвольне гасло,
Є для нас двох імен нерозривне злиття.

Над могилою вашою тиша і спокій,
Та по рідному краю — зловіщі вогні.
І піти по слідах ваших скошених кроків
Рвучко тягнуться сотні окрилених ніг.

A NATION'S HOPE

By OLEH RIZNYK

On December 15, 1935, nearly 21 years ago the following editorial in part appeared in the English section of "The Nationalist":

Dmitro Danylyshyn 23, and Vasil Bilas 21, two of Ukraine's foremost heroes of the post-war decade because of their grim silence on the witness stand despite the certainty of execution, died three years ago December 23 . . .

The youths never faltered. Calmly the two walked to the gallows to give their lives for something dearer than life. With heads raised and a smile on their lips they faced the Polish hangman on the gibbet.

"Have you anything to say?" the executioner asked.

A moment of silence. Then Danylyshyn said slowly and calmly in a clear strong voice. "I know what is waiting for me. I have been and am ready for all. I am only sorry that I can no longer serve Ukraine."

Then Bilas said in a slightly lower tone, emotion almost overcoming his voice. "I am aware of my wrongs and punishment. But I am a nationalist and a revolutionalist."

Why, after 24 years should we bring this dust-ridden episode to light before our youth? These two heroes are only a small fraction of the thousands that died for Ukraine, countless of which we have never heard of or ever will hear of. Danylyshyn and Bilas would not want to be dedicated and I am not attempting to accomplish hat. But they should stand for all of us as example of an era of mass injustice to the Ukrainian people. This injustice toward our kinsmen is continuing today, At the helm are different tyrants, but they steer the boat in the same direction. They are attempting to annihilate the Ukraine and the Ukrainian people from the face of the earth.

It is our duty to speak out here where we are free to speak of these injustices and teach the world so that the Ukrainian nation will be preserved. We cannot all be Danylyshyns and Bilases and die for what we believe, but we can all strive here to fulfill our obligations.

We here in America are a nation's hope and prayers. Will we let those down who believe we can do so much for them, or will we join with their struggles and ease their problems by making the free world recognize the menace of Communism and how it is exploiting our people and resources? Let us shout to the world that Ukraine wants to be **free and independent** and it is only Russian propaganda that tries to convince otherwise. Let us yell with all our might and never stop until the rights and liberties of our people are restored. Let us stand among the sneers of others with heads raised and a smile on our lips, as Danylyshyn and Bilas stood 24 years ago. Let us propagate the idea of the necessity of a free, sovereign Ukraine state, for we are a nation's hope.

But let us not stand alone in this fight. Organize and join Ukrainian organizations that propagate these ideas. Stand with other Ukrainians that realize we are a nation's hope.

Your help is needed in the Ukrainian Liberation Movement. Join now! Join the youth organization MUN You are a nation's hope.

Прогулянка МУН з Ню Йорку у Филаделфії

MUN Activities

Strains of Chorna Koora mixed with some rock 'n roll resounded from four exorbitant full cars as they chugged toward Philadelphia Snnday morning, December 2-nd Approximately two and one1half hours later the Philadelphia Ukrainian National Home played host to 25 New York MUN members. Hearty appetities developed from the tedious journey, and the 25 members devoured a most delicious meal.

The Liberty Bell, the site of the Second Continental Congress and other historical places of interest were visited by the group, after which we all returned to the National Home to participate in the first meeting of Philadelphia's newly formed branch.

The Central Executive was well represented by Dmytro Sich — financial secretary, Ihor Shuhan — organizer, Wolodymyr Berizka — auditor, and Mr. Sushchuk.

Zirka Shekeryk opened the meeting and MUN began in Philly. This branch is the second inducted since the Convention. Surely it was the resultant of the Leadership courses at Glen Spey during the summer, for those that attended them have become the spearheads of MUN organizing.

Ihor Shuhan welcomed the new branch, whose attendence was rather small. A committee of three was chosen to call a meeting at a more convient time and start to carry on MUN's activities.

After the meeting, Philadelphia MUN threw a tea party for the New Yorkers, and refreshed we loaded back into our respective cars.

Strains of Chorna Koora mixed with some rock 'n roll were again heard from four exorbitantly full cars as they chugged toward New York, Sunday evening. Approximately two and one-half hours later 25 quite hoarse members returned to their home base at 20 St. Marks Place.

Branch 4 is sponsoring a New Year's Party at 20 St. Marks Pl. this December 31st at 8:00 o'clock. All MUN members and their parents and friends are welcomed for a gay evening. Start the New Years off right. Come to our New Year's Party. We especially invite Philadelphia's new MUN branch to attend. Donations are just 50 cents, so let's pack the clubhouse.

Christmas caroling will be undertaken by Branch 4 in order to collect money for a good cause. We have an excellent caroling group, taught by Ihor Shuhan. A preview of our caroling group will be given at the New Year's Party when they will sing a few Ukrainian as well as American Christmas songs.

V. O. R.

Зустріч Відділів МУН

В неділю 2-го грудня 1956 р. відбулася зустріч Відділу МУН — Ню Йорк з МУН — Филаделфія. З Ню Йорку прибуло 25 хлопців-дівчат, які поділилися своїм дотеперішнім досвідом та успіхами з присутньою молоддю Филаделфії. Перед Зборами всі відвідали "Independence Hall" і "Liberty Bell". Після Зборів відбулося чайне прийняття, яке приготовили мунівці Филаделфії гостям з Ню Йорку. На прийнятті член МУН з Ню Йорку п. В. Стецик відіграв на фортепіяні кілька мелодій Чайковського, за що обдаровано його рясними оплесками. На закінчення висловлено бажання влаштовувати частіше такі зустрічі Відділів.

О. Зінкевич

ДО ЗАВДАНЬ НАЦІОНАЛІСТИЧНОЇ МОЛОДІ НА ЧУЖИНІ

(Уривок з доповіді, виголошеної на 16-му З'їзді МУН)

Завдання націоналістичної молоді на чужині повинні унапрямлюватись, на нашу думку, трьома основними моментами:

1. Завдання молоді супроти української визвольної боротьби;
2. Завдання, які випливають зі стану в сучасній Україні, з узглядненням стану молоді та освіти;
3. Завдання супроти українського націоналістичного руху.

Це й є основні чинники, до яких повинні бути застосовані завдання і праця нашої молоді. Ми зупинимось над основнішими:

1. Українська визвольна боротьба потребує всіх нас, нашого серця і мозку, наших зусиль в усіх ділянках життя. Ця боротьба потребує нашої повсякчасної активности. Коли дана організація не діє, не працює, не виконує своїх завдань, вона є мертва, вона стоїть на перешкоді іншим, заважає і, як паперова організація, не повинна існувати. Активність, реаґування на всі прояви життя, реаґування, позитивне з точки погляду української національної раціі, не тільки служить українській справі, але й здобуває симпатії для даної організації. Прихильників здобуває даний рух чи дана організація в першу чергу своєю активністю і працею. ОУН здобула в тридцятих роках всенародне визнання не тільки тому, що вона була націоналістична, але, на нашу думку, в першу чергу тому, що вона діяла, а її членство виявляло фанатичну до самозаперечення жертвенність. Дана організація здобуває нових визнавців, симпатії і признання тоді, коли вона є не колодою під ногами, а творчо-конструктивною одиницею. З історії знаємо, що дані рухи (не важно чи це були соціялісти, комуністи, демократи, фашисти) осягали максимум свого розвитку тоді, коли спроможні були віднайти себе в даній ситуації, коли їхнє членство бачило перед собою великі речі і йшло до осягнення їх повним кроком. І це ми повинні мати на увазі, коли хочемо, щоб наші молодечі організації росли, а не животіли. Будемо працювати, творчо і конструктивно — здобудемо серця всієї української молоді. Будемо товктися на одному місці, без цілі і знання, чого хочемо і як те щось осягнути — зникнемо, а на наше місце прийдуть інші, кращі за нас, які поставлять працю в своїх середовищах краще, як ми це робимо.

2. Готуватись до праці в майбутній українській державі, зокрема в ділянці виховання і перевиховання молоді та в молодечих організаціях. Для цього, коли молодь інших середовищ неґує стан молоді в сучасній підбольшевицькій Україні, перед націоналістичною молоддю стоїть завдання студіювати той стан, студіювати ментальність української підсовєтської молоді, щоб, вернувшись, не відкривати безконечної кількости америк, а якнайскоріше знайти спільну мову з нашими друзями і спільно з ними працювати для добра української державности. Для цього нам треба відбувати спеціяльні зустрічі, дискутувати проблеми підбольшевицької молоді. Заініціювати дискусію над питанням шкільництва в майбутній нашій державі, шкільної системи, підручників. Нам би треба мати ясне і недвозначне становище до комсомолу, чужинецької молоді в Україні.

3. Окремою справою є молодь напівзасимільована, яка залишиться назавжди в країнах свого теперішнього поселення. Ми не сміємо неґувати і заперечувати асиміляційних впливів чужого середовища та чужих культурних надбань. Вони завжди були і будуть. Тому нам треба розпрацювати спеціяльний підхід і методи праці серед тої молоді, яка вже не говорить українською мовою, щоб та частина молоді, в узалежненні до своєї ментальности, могла теж служити українській справі.

4. Націоналісти повинні перші розпрацювати систему національного виховання дітей — батьками. Рішальну ролю в національному вихованні відіграє родина. Чи дитина буде українською, чужою, чи посередині цих екстрем — залежить від батьків. Організація молоді є лише допоміжним чинником, яка дає їй те потрібне українське середовище. Але якою мовою буде та дитина говорити в цьому середовищі і якою вона буде себе почувати національно — залежить від батьків. В багатьох випадках батьки не тільки толерують, але й потурають асиміляції. Це явище зустрічаємо в родинах робітничих, селянських і інтеліґентських. Є цілий ряд випадків, де батьки, національно високо свідомі, не знаходять способу боротись з чужинецькими впливами на своїх дітей. Тут слово за нашими суспільно-громадськими організаціями, які повинні в тому напрямку зревідувати своє становище, свою діяльність і завдання. Що з того, що деякі наші батьки влаштовують майже щомісяця різні національні свята, виголошують патріотичні промови, а при цьому всьому їхні діти виростають чужинцями? Тому, на нашу думку, наші суспільно-громадські організації повинні всю свою увагу присвятити питанню національного виховання дітей родиною, яка ростить нам чужих дітей.

Борючись за душу молоді, ми повинні йти через батьків до молоді. Тільки гармонійна співпраця батьків і наших молодечих організацій може дати позитивні наслідки. Коли члени наших братніх організацій не будуть посилати своїх дітей до наших молодечих організацій і коли керівники цих молодечих організацій не знайдуть таких метод праці, які притягали б молодь і цікавили б її, то тоді шкода всіх наших зусиль.

5. Завданням наших молодечих організацій є пропаґування студій. В одній европейській країні, де тридцять років діяла дуже сильна наша громадська організація, з рядів членства цієї організації вийшла за тридцять років лише одна людина, яка закінчила високу освіту! А в тому часі було влаштовано сотні академій, виголошено може тисячі промов, але забуто про одне — своїх дітей і їхню освіту. Сьогодні в такій країні є багато 20-30-річних шахтарів, чорноробів робітників, але немає висококваліфікованих спеціялістів. Ми мали змогу влаштувати десятки наших студентів на студії в Бельгії, Еспанії, а то й Франції з забезпеченням їх стипендіями. КоДУС пропонує вже третій рік високі, повні стипендії на студіювання українознавчих дисциплін — і не знаходить в цілому світі ані одного кандидата! І де поділась наша молодь з закінченою середньою освітою?

Тому й нам треба всюди і при кожній нагоді пропаґувати значення і потребу студіювання, потребу для української справи людей з високою освітою і свідомістю своїх завдань супроти України.

6. Ми живемо в періоді т. зв. „коекзистенції", яку большевики намагались накинути майже всім країнам західнього світу. Кожному з нас ясно і зрозуміло, що коекзистенція — це мирне співіснування у вічність, при опануванні все нових просторів нашого ґльобу большевицько - російськими впливами, є прямим ножем у плечі нашого визвольного руху. Внаслідок коекзистенції — ми маємо цілий ряд большевицьких делеґацій, які прибувають в країни вільного заходу, ведуть відкрито большевицьку пропаґанду. Тому саме націоналістична молодь перша з усієї української еміґрації виступила з відповідними пропаґандивно-революційними акціями у Франції, Англії, Бельгії, Арґентині та з відповідними загальноукраїнськими маніфестаціями в ЗДА і Канаді. Ми мали змогу переконатись, що пропаґування наших визвольних ідей серед приїжджих членів делеґацій з СССР є смертельною загрозою для большевицької влади. І саме тому наша молодь повинна заанґажуватись всецило в ці акції, в усіх країнах і у всіх місцевостях свого перебування, використовуючи всі можливі нагоди для цього. Ведення цих акцій, які себе оправдують на 100 відсотків, повинні стати точкою номер один в програмі діяльности наших молодечих організацій.

Ось кілька точок, які відносяться у вужчому розумінні до завдань нашої молоді на чужині. Коли ми хоч частинно зуміємо їх зреалізувати — це було б великим вкладом праці в українську справу і в боротьбу за нашу українськість і наших дітей.

ПРОМІНЬ
СТОРІНКА МОЛОДИХ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ У ЗДА (Молодь ОДВУ)
Редаґує
A. DOMARATZKY, 334 W. Runyon St., Newark 8, N. J.

ШЛЯХ МОЛОДІ

Мати Божа, різьба Мих. Черешньовського

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ РОКОМ

Подруги та Друзі!

У той час, як ми тут, в Америці, будемо святкувати радісне Свято Різдва Христового, там, на рідних землях, в українській хаті ледве чи мерехтітимуть свічечки на ялинці, ледве чи засяють зірки різдвяної радости в очах української дітвори, ледве чи вдасться маленьким дітям, уникнувши енкаведівського ока, крадькома занести до темного лісу просфору і кутю для оборонців і месників народу — бійців УПА.

Там, одначе, незломна віра в перемогу світла над темрявою — віра в самобутність Українського Народу та його остаточну перемогу.

Ми тут, в Америці, живемо у незрівняно кращих умовинах і можемо вільно святкувати Різдво Христове. Маємо можливість всі свої сили зужити для добра Української Нації. Старий рік уже за нами. Перед нами — великі завдання, які мусимо виконати.

Розвиток політичних подій вимагає від нас: чимраз більше зміцнювати незалежницький фронт, далі твердо й непохитно стояти в обороні суверенних позицій у визвольній боротьбі Українського Народу та в поборюванні шкідливої політичної теорії „співіснування".

Спілка Української Молоді сформувалась, ідейно закріпилась і стала однією з найбільш динамічних українських організацій. Але вона повинна ще більше посилити й розгорнути виховну роботу серед молоді, ще більше поглиблювати свій зміст. Засвоєні теоретичні знання стануть допомогою у дальшій активній громадській праці, а ідеологія, базована на засадах християнізму та націоналізму, має бути прикладом взірцевого виховання молоді.

Найбільших зусиль мусимо приділити ЮСУМА — виховати та підготовити юнацтво на нашу зміну — охопити українську дітвору, ще не зорганізовану в жадній молодечій українській організації.

Вихідним пунктом всієї нашої діяльности в допомозі поневоленому українському народові є „Звернення Воюючої України", яке всебічно вказує шлях, яким треба прямувати українській молоді на чужині.

Це — в кількох словах наші найголовніші завдання, що стоять перед нами на порозі Нового Року.

Дорогі Подруги, Друзі, Юначки й Юнаки! Сьогодні постановімо собі, що ми не тільки на словах, але й на ділах є аванґардом української молоді на еміґрації. Сповнімо завдання, яке кладе на нас Воююча Україна. Живімо незламною вірою в недалеку вже появу Волі на нашій многострадальній Україні.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Зенон Осінчук
Голова ГУ СУМА

З Різдвом Христовим і Новим Роком шлемо найщиріші вітання незламним носіям християнської віри, ієрархам і душпастирям Українських Церков, єдиному націоналістичному Визвольному Революційному Фронтові на Рідних Землях і на чужині, Центральному Комітетові СУМ'у, всім Осередкам СУМА, Відділам ЮСУМА, сумівській молоді, самостійницьким установам та організаціям, героїчному українському народові. Бажаємо сповнення спільної нашої мети — здобуття Української Самостійної Соборної Держави.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Головна Управа СУМА

РІК III Ч. 1 (33)

„ШЛЯХ МОЛОДІ"
Сторінка Спілки Української Молоді Америки
Редаґує Е. Несторук.

"THE YOUTH'S PATH"
Page of The Ukrainian American Youth Ass'n., Inc.
Editor E. Nestoruk
Адреса: P. O. Box 211, Cooper Sta., New York 3, N. Y.

Петро Кізко

У РІЗДВО

Різдво! Різдво! — лунає всюди.
Христос Рождається! — луна.
І хоч зима — веснíють люди
І пісня котиться гучна.
То пісня владного походу,
Що не стихає, не змовка.
То хрестоносний гимн народу,
То Україна гомінка.
Нема ж нікого в день цей світлий,
Хто б не співав, хто б не радів.
Бо він снігами нам розквітлий,
Як сад весняних білих днів.
І хоч стискає серце туга
За не таке Різдво в Краю, —
Нас зогріває спільна віра
У Сина Божого-Христа.
І большевизм, лютіший звіра,
В злобі затискує уста.
Безсилий він примусить Київ
І древній княжий город Львів
Приспати віри мужній вияв
У прихід визволених днів.
Різдво цю віру в нас вселяє,
Підносить радість молоду.
І вже, мов бачимо, над Краєм
Тризуб підводиться, як дуб.
Різдво! Різдво! — лунає всюди.
Христос Рождається — луна.
І хоч зима — веснíють люди
І пісня котиться гучна.
То пісня владного походу,
Що не стихає, не змовка.
То хрестоносний гимн народу,
То Україна гомінка.

о. П. Фалько

УКРАЇНСЬКІЙ МОЛОДІ — В ДЕНЬ РІЗДВА

„Ось возвіщаю вам радість велику, яка буде всім людям, бо нині народився у місті Давидовім Спаситель, Який є Христос Господь" (Лк. 2, 10-11).

Англійський філософ Д. С. Мілл говорив, що неможливим є увесь час нагадувати людству про те, що колись існував чоловік, який називався Сократ. Не відмовляючи дотепности цієї думки, хочемо ствердити разом із проф. Гарнаком, що ще важливішим є постійне нагадування, що колись між людьми жив, діяв і навчав Богочоловік, Якого називаємо Ісусом Христом, Сином Божим і Спасителем світу. Глибину цього твердження відчув своєю побожною душею український нарід, який містерію Різдвяної Ночі (Боговтілення) щороку на протязі віків оспівує, як все нову й нову радість.

В чому ж полягає істота цієї вічної радости, і чому ця єдина в історії людства ніч овіяна подихом любови, тиші і відчування в нашому серці присутности Бога? В цю бо палестинську ніч відбулася велика тайна Боговтілення і Народження малого Отрочати — Христа, що закінчив Своїм явленням у світ „підзаконне" життя людини тіла і перетворив його в життя людини Духа. Старий, підзаконний світ у той час пережив вже самого себе. Найкращий образ духовного занепаду дає нам столиця тогочасної світової імперії — Рим, де життя було зведене до гасла „хліба і видовищ". Все для тіла і нічого — для душі. Той занепад відбивається в повних трагізму словах сучасника Христа — римського філософа Сенеки, коли він говорив: „Навкруги мене і в мені темрява. Чи ж не краще зійти на високу скелю на березі моря і кинутись у морську безодню і в ній потонути?"

Темряву, глибоко відчуту Сенекою, перемогло сяйво Вифлеємської Зірки, що провадила східніх мудреців до Народженого Слова, а все людство вже майже дві тисячі літ провадить до Досконалости, на Слові побудованої.

„Яким би великим не був майбутній поступ духової культури і людського духа, — він ніколи не осягне висоти і моральної шляхетности Християнства, що сяє і світить в Євангелії", стверджує німецький поет Гете. В цьому, властне, і полягає істота сповіщеної Ангелом радости Різдвяної Ночі, що започаткувала собою Євангеліє Сина Божого.

В прекрасних традиціях завжди нової різдвяної радости виховувалися від дитинства цілі покоління нашого народу, і Свято Народження Христа стало нашим може найбільш улюбленим святом. Все в ньому хвилює: вичікування першої зірки, зелена ялинка — символ вічности і неперемóжности Християнства, вечеря що єднає не лише присутніх, але й відсутніх близьких нам людей, для яких залишаємо окреме місце при столі. Нарешті — колядки, славлення народженої Божої Дитини, що стала Засновником Християнської Церкви — великої спільноти послідовників Малого Отрочати — Предвічного Бога.

Наша молодь, через приналежність до українського народу, що серед послідовників Христа займає почесне місце, відбиває в собі науку своєї Рідної Церкви, як „школи дисципліни соціяльної і моральної, організації людських інстинктів та хотінь, що впорядковує людські думки про добро і зло громадського життя. Без такої організації і здержуючої духової сили, якою є релігія і церква, в громадському житті запановує вкінці груба матеріяльна сила" (В. Липинський: „Релігія і Церква в історії України").

Сьогодні це розуміють всі. І тому за душу української молоді іде невгаваюча боротьба між силами добра і зла. Між тими, для кого наука Христа є найвищим добром, і тими „дітьми зла", для яких народжений у Вифлеємі Христос є лише мітом, а Його наука — „опіюмом для народу". „Покажи мені шлях, Господи, яким маю йти", просив пророк Давид. Шлях для української молоді є показаний. Це — шлях до Досконалости, осяяний світлом Вифлеємської Зірки. Шлях служіння Богові і Батьківщині. Провідне гасло для багатьох тисяч молодих українців і українок, що стали під прапор СУМ'у, само в собі вже містить виконання найбільшої Христової заповіді про любов до Бога і до наших ближніх, об'єднаних в понятті „Батьківщина".

Виконання заповіді любови можемо осягнути лише тоді, коли будемо виховувати в собі відданість Рідній Церкві та в повному беззастережному патріотизмові, що іноді вимагає нашої самопожертви, як висновок слів: „немає більшої любови, як хто душу свою віддасть за друзів своїх". Не вільно забувати, що Християнство не противиться патріотизмові. Св. Євангелист Лука каже про плач Христа над долею Єрусалиму, який Він вважав за своє рідне місто: „А коли наблизився до міста, то, дивлячись на нього, заплакав, бо . . . прийдуть дні, коли вороги твої оточать тебе, і поб'ють дітей твоїх, і не залишать каменя на камені" (Лк. 19, 41-44).

Свою національну приналежність підкреслив і Апостол народів св. Павло (2 Кор. 11,22).

Не можна Батьківщини возносити понад Бога, але правдивий, тривалий і некорисливий патріотизм зроджують лише сили, які дає людям Християнство.

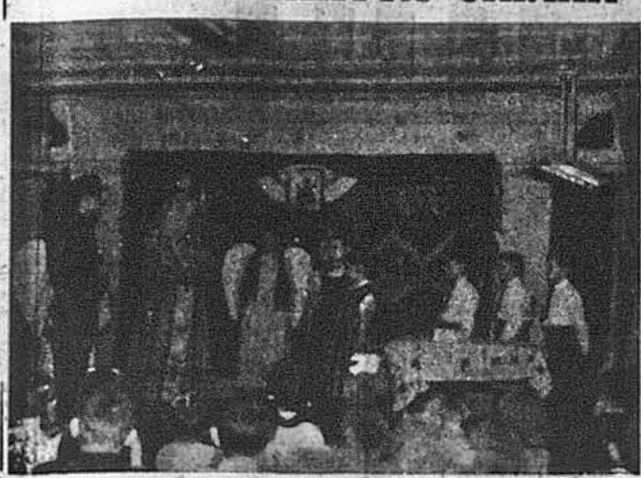
Українська молодь покликана виявити свій патріотизм витривалою працею над собою, над своїм інтелектуальним і моральним розвитком, щоб в слушну годину дати Україні найкращих під кожним оглядом громадян. Любити Україну — не значить говорити при всякій нагоді про свої почуття до неї, але — сумлінно працювати для її добра. Доля Батьківщини виковується в щоденній праці, в обов'язковості, ощадності і взаємопошані її громадян. Виявляється патріотизм також і в наших молитвах за Україну, в яких просимо Бога про Волю і Самостійність Народу, про згоду між нами, про розум і витривалість наших провідників, геройство вояків, що віддають сили і навіть життя на вівтар Батьківщини, про вічний відпочинок для тих, хто для України присвятив своє життя і свою працю.

В той спосіб зрозумілий і виконаний патріотизм приведе нашу молодь на поклін Народженому Христові і до сповнення її мрії — служінню Богові і Батьківщині.

В день Різдва не можемо оминути мовчанкою і наших найменших, про яких Христос говорить: „зоставте дітей приходити до Мене, бо їхнім є Царство Боже". Коли наше юнацтво і молодь здають собі звіт у своїх чинах, то на дітей мусить бути звернена наша найбільша увага. Не дати їм загубитися серед чужого оточення, але виховати їх в любові до Рідної Віри і Рідного Народу — сьогодні є нашим найбільшим обов'язком і нашою почесною службою.

Образ Народженої в Давидовому місті Божої Дитини дасть нам сили і витривалість цей обов'язок супроти Бога і України виконати.

З ЖИТТЯ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Святий Миколай у Відділі ЮСУМА при Осереку ім. Тараса Чупринки в Ню Йорку.

З ЖИТТЯ ВІДДІЛУ ЮСУМА В НЮ ЙОРКУ

Після літнього таборування на „Запоріжжі" в оселі СУМА, у Спрінґ Ґленд, знову розпочав працю Відділ ЮСУМА „Канів" у Ню Йорку лекціями з історії, української мови та географії, гутірками про УПА та про українських письменників. В днях 23 вересня — 7 жовтня 1956 року відбувалися засідання виховників Відділу, на яких уложено плян праці на осінній сезон і рішено відсвяткувати день 1-го Листопада 1918 р., день смерти 359 героїв з-під Базару та перевести релігійно-традиційні українські імпрези: Андрея, Миколая, Ялинку.

3-го листопада в лісі Йонкерсу Відділи ЮСУМА Ню Йорку та Йонкерсу відбули традиційний „Листопадовий Марш", в програму якого входили: теренова гра (здобуття прапора), реферат про 1-й Листопад, написаний і виголошений юнаком Євгеном Личманенком, деклямації Лілі Кейс і Юрка Артименка. Програмою керував виховник Мирон Корнага. 23-го грудня в домівці СУМА відбулася імпреза „Гостина Святого Миколая" М. Ломацького. Імпрезу підготовив комітет, створений з юнаків: Лілі Кейс, Алли Непрель та Євгена Личманенка. Імпреза вдалася під оглядом як моральним, так і матеріяльним. 29-го грудня в залі української Православної Церкви при 14 вул. відбулася імпреза Святого Андрея, яку також підготовив комітет з юнаків і юначок: Сяні Онищак, Місі Папуга, Марії Шалайло, Лесі Фаламаюк, Ярослава Дрогомирецького. На Різдво Христове юні сумівки й сумівці підготовляються іти з колядою, а на Водохреща підготовляють Ялинку.

Життя показує, що праця в молодечих організаціях повинна базуватися на вихованні, пов'язаному з влаштовуванням різних імпрез, святкувань, прогулянок та інших виступів. Це є конечне, хоч би з того огляду, що молодь, яка любить організоване життя, любить організовано працювати, не хоче мати нічого спільного з безділлям. Вона, як острів серед бурхливого озера, відбиває хвилі неможливості.

К. Л.

Міся Папуга з Відділу ЮСУМА (Ню Йорк), обрана королевою краси на балі, влаштованому з нагоди 6-го З'їзду СУМА.

ЮНІ СУМІВЦІ В БРУКЛИНІ ГОТУЮТЬСЯ ЗУСТРІЧАТИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ

У Відділі ЮСУМА при Осередку ім. Т. Шевченка в Бруклині, Н. Й. ідуть інтенсивні приготування до зустрічі свят Різдва Христового. Юні сумівці, під умілим керівництвом друзів П. Польного — реф ЮСУМА, Т. Боднара — виховника, Кузьмова, І. Подусовського, подруги Люби Святий і знаного співака п. Л. Рейнаровича, працюють і вчаться. Кожної суботи Український Народний Дім у Бруклині повний гомону дитячих голосів. Це юні сумівці підготовляють „Вертеп", сценку І. Ломацького „Під Різдво", деклямації та колядии. Кожний з них всією своєю молодечою душею старається бути найкращим — виконати своє завдання, як належить доброму сумівцеві. Вони ж бо цього року, як і попереднього, підуть з колядою відвідати українську громаду Бруклину. Понесуть в українську родину на чужині подув рідного вітру — різдвяну традицію.

Юні вістуни великої новини — народження Божого Дитяти, пригадують минулий рік. Скільки то втіхи й радости було ходити від хати до хати так, як колись батьки ходили в Україні. Пригадують, як радо приймали їх, колядників, в українських хатах, як гостили й обдаровували солодощами та складали пожертви — коляду на сумівські літні табори. Серед тих, кого відвідали тоді юні сумівці, були й такі, що не бачили своїх колядників по 25 років.

Т. Б.

Наш делегат на конференції представників поневолених народів у Вашинґтоні

В днях 16-17 грудня 1956 року відбулася в Білому Домі у Вашингтоні конференція представників поневолених Москвою народів, яку очолив колишній конґресмен Армстронг. В цій конференції брав участь від Головної Управи СУМА референт зовнішніх зв'язків д. Василь Шарван.

Вашинґтонська конференція була властиво закінченням і доповненням такої конференції, яка відбулася 13-го грудня в Ню Йорку. На конференції у Вашинґтоні головним предметом нарад було обговорення резолюцій, виготовлених на згаданій конференції в Ню Йорку. Проти нюйоркських резолюцій зголосив застереження представник російської еміграції з групи Болдирєва. Він домагався скреслення з самого тексту резолюцій слова „російський комунізм" і ствердження, що вільний світ воює виключно з комунізмом, а не з Росією. Болдирєвцеві відповів наш делеґат д. Шарван, підкреслюючи, що ніхто інший як росіяни з Москви керують всесвітнім комунізмом. Болдирєвець протестував також проти того, щоб уже тепер говорити про майбутнє народів, які знаходяться сьогодні разом з російським в одній державі, бо ця справа, мовляв, неактуальна доти, поки існує комунізм. На це також наш делеґат дав належну відповідь, яку оплескали всі представники поневолених Москвою народів, не виключаючи польського.

Нюйоркські резолюції були на конференції доповнені боффалівськими, які виготовив д-р Нестор Процик, а передав д. В. Шарван. Конференція прийняла їх всеціло.

На другий день, пополудні, делеґати конференції відвідали державний департамент, де передали схвалені резолюції та перевели конференцію з заступником Дж. Ф. Доллеса (він тоді був у Ґеттисбурґу) Джекобом Бімом, керівником американської політики на европейському сході. Друг Шарван запросив до участи в розмові з заступником державного секретаря Бімом конґресмена Пілона з Боффало. Конференція тривала 45 хвилин. Друг Шарван у розмові з Бімом звернув увагу на останні вістки, які прийшли із Східньої Европи, про те, що 15.000 українців, совєтських солдатів, перейшли на сторону мадярських повстанців, і просив американський уряд піддержати в якійсь конкретній формі цих людей.

У цій справі складено ще одну резолюцію, виготовлену спільно з конґресменом Пілоном, і її також передано державному департаментові.

В імені конференції державний департамент відвідали представники України, Мадярщини, Польщі, Словаччини, Росії і Туркестану.

Представник російської еміграції намагався ще й під час конференції в державному департаменті розводити російську неділимщину, але його виступи закінчилися тим, що конґресмен Армстронг відібрав йому голос.

Конференція поневолених народів висунула домагання до американського уряду, щоб добитися відкликання совєтського війська з Мадярщини та всіх поневолених Москвою країн. У випадку відмови Совєтів здійснити цю вимогу, ЗДА повинні б зірвати дипломатичні зв'язки з Совєтами і з понасаджуваними Москвою урядами в сателітних країнах. Незалежно від того ЗДА повинні добитися згоди ОН, щоб під їх еґідою творилася мілітарна інтернаціональна сила, призначена для розвалу комуністичної імперії. В закінченні резолюцій говориться буквально таке: „Останні вістки з Мадярщини свідчать про те, що понад 15.000 українців покинуло лави совєтської армії іприєдналося до мадярських борців за свободу. Вимагаємо від американського уряду та від ОН підтримки для цих вояків, які виступили проти совєтського режиму і які походять з поневоленої Москвою України".

Підсекретар Джекоб Бім зобов'язався ці вимоги негайно передати Дж. Ф. Доллесові.

ВІДПОВІДЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ОН НА ЗВЕРНЕННЯ 6-го ГОЛОВНОГО З'ЇЗДУ СУМА

У відповідь на звернення, схвалене 6-м Головним З'їздом СУМА і вислане до організації Об'єднаних Націй, Головна Управа СУМА одержала такого листа:

United Nations—Nations Unies
New York PO/230/Hung. (10)

Gentlemen,

I wish to acknowledge the receipt of the communication which you addressed to the United Nations on 20 November 1956 concerning the situation in Hungary.

Please be assured that every effort is being made through the United Nations to bring about a peaceful and just solution to the serious problems with which the world is faced in this critical period.

In accordance with the provisional rules of procedure of the Security Council, your communication will be included in a list, circulated to the representatives on the Security Council, of communications received from private individuals and non-governmental bodies, and will be kept at the disposal of Members of the United Nations.

Very truly yours,

Chief of Section
Department of Political and Security Council Affairs

5 December, 1956

Свята в Осередку Боффало

В місті Боффало відзначування наших свят має вже вироблену сумівську традицію. Український Дім „Дніпро", власником якого, разом із 22-м Відділом ООЧСУ, є місцевий Осередок СУМА ім. Л. Українки, прибирає святочного вигляду. Бо властне тут, на цім українськім острові, зберігаються та плекаються наші традиційні святочні обряди та звичаї.

Так було і цього року. Улюбленець нашої дітвори, святий Миколай, який приходив колись до нас на наших рідних землях, зайшов до боффалівських юних сумівців в суботу 22-го грудня. Юні сумівці приготували на його прихід дитячу п'єску Р. Завадовича „Дзвінки св. Миколая". Допомагали їм у цьому: подруга Віра Бідна, як режисер, п. Андрій Мороз, як музичний керівник і п. Адам Антонишин, декоратор. Святий Миколай дуже щедро обдарував юних сумівців та їх менших братів і сестер, які разом із своїми батьками заповнили простору залю „Дніпра" майже по береги. Цілість справила на всіх присутніх надзвичайно миле враження.

На свята Різдва Христового керівні органи Осередку подбали про різноманітну програму. В суботу 13-го січня відбудеться традиційна сумівська „Маланка". Спеціяльний комітет приготовляє веселу програму. До танців гратиме джезова оркестра Осередку під мистецьким керівництвом друга Михайла Телюка. Заля буде напевно заповнена, бо сумівські забави тішаться великою популярністю, а сумівські „Маланки" притягають понад тисячу громадян міста Боффало, околиці та сусідньої Канади.

Тиждень пізніше, 19-го січня Юний СУМ гоститиме своїх старших братів та сестер і своїх родичів традиційною українською свят-вечерею на спільній вечері цілого Осередку. Будуть тут борщ, вареники, голубці, риба, буде й кутя. Про всі ці страви подбає Батьківський Комітет Юної СУМА. Господарями вечора будуть юні сумівці.

Після вечері відбудеться традиційний сумівський концерт колядок і щедрівок. Виступатимуть: духова оркестра Осередку під мист. керівництвом п. Андрія Кравчука та жіночий, чоловічий і мішаний хори Осередку під дириґентурою п. Андрія Мороза. Програма концерту розчислена на півтори години.

І. Ч.

ПОДЯКА

Головна Управа СУМА складає щиру подяку-признання бувшому редакторові сумівської сторінки „Шлях Молоді" п. В. Ковалеві за вміле ведення сторінки від січня 1954 р. по жовтень 1956 р. Щире спасибі!

Головна Управа СУМА

Черговою сторінкою молоді буде редаґоване пресовою комісією СУСТА „Студентське Слово", яке появиться з датою суботи 12 січня 1957.